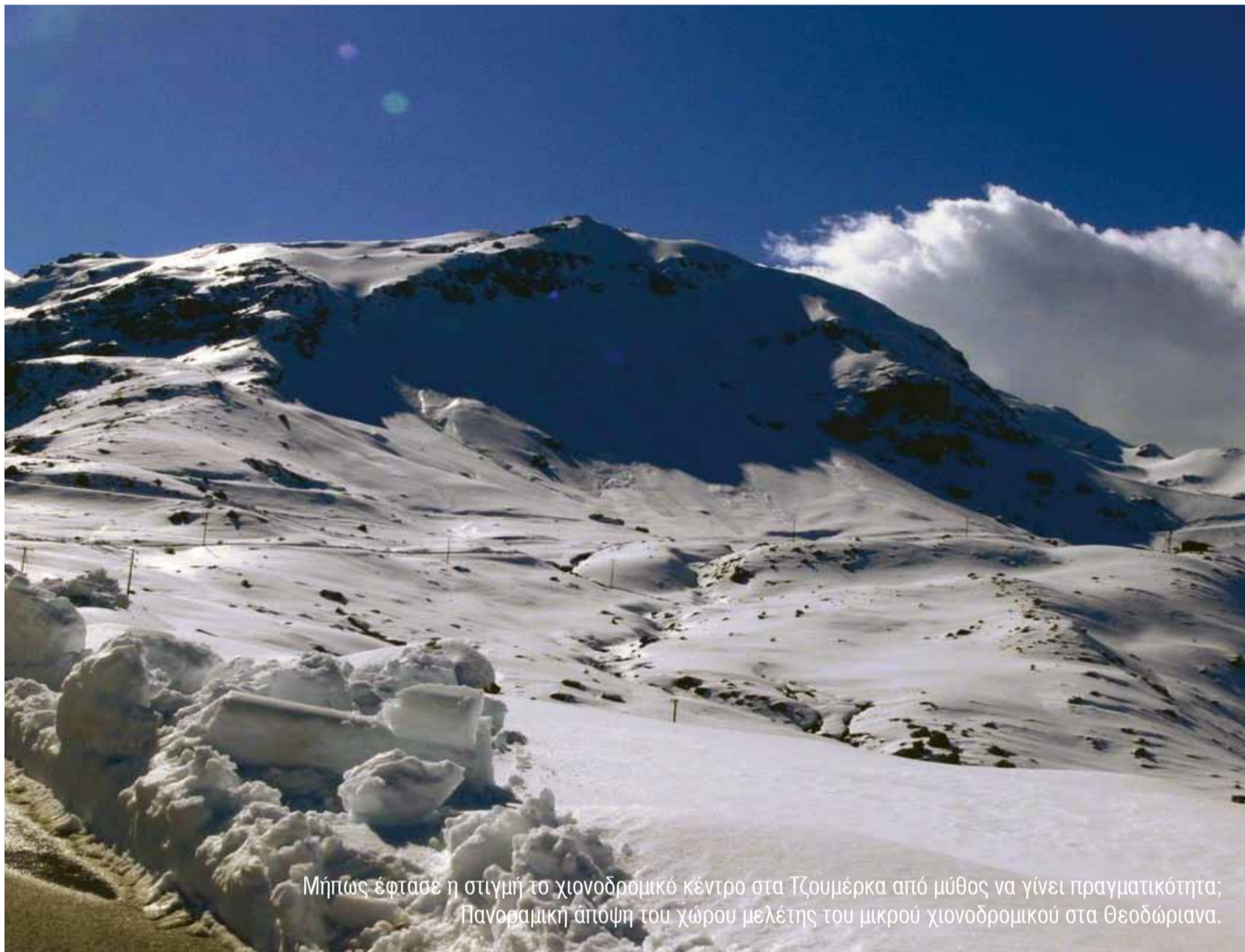

ΟΡΕΙΝΗ

Περιοδική έκδοση για τα ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ | Φθινόπωρο-Χειμώνας 2011 | www.theodoriana.com

Αριθμός φύλλου 27

Μελέτη για μικρό χιονοδρομικό στην περιοχή «Λιβιάδι- Σταυρός» Θεοδωριάνων. **ΜΙΚΡΟ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΣΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ;**

Μήπως έφτασε η στιγμή το χιονοδρομικό κέντρο στα Τζουμέρκα από μύθος να γίνει πραγματικότητα; Πανοραμική άποψη του χώρου μελέτης του μικρού χιονοδρομικού στα Θεοδωριάνα.

Μέχρι τώρα έχουν γίνει αρκετές συζητήσεις για τη δημιουργία χιονοδρομικού κέντρου στην περιοχή των Τζουμέρκων. Εκπονήθηκαν κάποιες μελέτες οι οποίες ξεχασμένες στο χρόνο, μυθοποιήθηκαν και ξεχάστηκαν. Όμως μια καινούργια μελέτη ενός νέου επιστήμονα, του Πέτρου Μπούγια, Αγρονόμου- Τοπογράφου Μηχανικού του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης έρχεται να αποδείξει, ότι ο μύθος για ένα μικρό χιονοδρομικό στα Τζουμέρκα μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Η μελέτη καθιστά σαφές απ' την πρώτη στιγμή ότι δεν πρόκειται για ένα μεγαλειώδες σχέδιο που θα μείνει στα χαρτιά, άλλωστε οι οικονομικές συγκυρίες στη χώρα μας αφήνουν ελάχιστα περιθώρια για πραγματοποίηση ενός πολυέξοδου αναπτυξιακού και άρα ουτοπικού έργου. Γι αυτό η μελέτη πρόταση για τη δημιουργία ενός μικρού χιονο-

δρομικού κέντρου στα Θεοδωριάνα, με χαμηλό σχετικά κόστος υλοποίησης, αποτελεί ένα εφικτό στόχο και μάλιστα χρονικά άμεσα υλοποιήσιμο. Αποτελεί ταυτόχρονα μια μεγάλη πρόκληση, αλλά και ένα εγχείρημα με υψηλό βαθμό δυσκολίας, που όμως θα λειτουργήσει σαν μοχλός ανάπτυξης για ολόκληρη την περιοχή των Τζουμέρκων. Άλλα περιθώρια δεν υπάρχουν και πρέπει επιτέλους να ρισκάρουμε.

Πρόκειται ουσιαστικά για διεύρυνση των προϋποθέσεων για τη δημιουργία ενός χειμερινού πάρκου δραστηριοτήτων, που θα λειτουργεί όλο το χρόνο και όχι απλώς ενός χιονοδρομικού κέντρου. Μια μικρή και ήπια παρέμβαση στο χώρο που ήδη λειτουργεί το "Πάρκο Χειμερινών Δραστηριοτήτων" στο "Σταυρό" Θεοδωριάνων, με σεβασμό στο περιβάλλον και χωρίς επεμβάσεις αλλοίωσης της αισθητικής του τοπίου. Ο νεοσύστατος Δήμος Κεντρικών Τζουμέρκων πρέπει να σταθεί διεκδικητικά, να αναδείξει αυτό το θέμα και να το θέσει σε υψηλό βαθμό προτεραιότητας. Μόνο τότε τα Τζουμέρκα θα αποκτήσουν ένα σημαντικό προβάδισμα για την ανάδειξη του ορεινού τουρισμού.

Η μελέτη παρουσιάστηκε για πρώτη φορά από τον μελετητή Πέτρο Μπούγια, στην ημερίδα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου με

θέμα: «Η συμβολή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου στην ολοκληρωμένη ανάπτυξη των Τζουμέρκων». Η ημερίδα πραγματοποιήθηκε στις 17 Ιουλίου στο Συρράκο Ιωαννίνων. Η δεύτερη και επίσημη παρουσίαση της μελέτης με τη μορφή διπλωματικής εργασίας και τίτλο: " Τεχνοοικονομική και Περιβαλλοντική ανάλυση της λειτουργίας ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ στα Τζουμέρκα" έγινε στις 25 Νοέμβρη, σε αίθουσα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΣΕΛΙΔΕΣ 4&5

Η εκπροσώπηση των Θεοδωριάνων στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων.

Μετά τις Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές του Νοέμβρη οι εκπρόσωποι των Θεοδωριάνων στο νέο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων είναι :

Συμβούλιο Τοπικής Κοινότητας:

Πρόεδρος ο Γκορόγιας Γιώργος του Αθανασίου από το συνδυασμό του Χρήστου Χασιάκου και μέλη Γκορόγιας Σωτήριος από το συνδυασμό της Σταυρούλας Καραβασίλη και Κουτσούκη- Γκορόγια Αρετή από το συνδυασμό του Μαρίνου Γαρνέλη.

Δημοτικοί Σύμβουλοι:

Κατσούλας Κώστας από το συνδυασμό του Μαρίνου Γαρνέλη και Σερδενέ Ελένη από το συνδυασμό της Σταυρούλας Καραβασίλη.

Ευχόμαστε καλή δύναμη σε όλους.

Κώστας Κωστούλας: Λάθη δεν κάνει αυτός, που δεν κάνει τίποτα...

Μετά από 98 χρόνια αυτοδιοικητικής πορείας στο χρόνο, αυλαία για την κοινότητα Θεοδωριάνων, με μια συμβολική αλλά και εφ' όλης της ύλης συνέντευξη του τελευταίου προέδρου κοινότητας Θεοδωριάνων στην "Ορεινή".
ΣΕΛΙΔΑ 6

Αφιέρωμα

Λευτέρης Ντάσκακας και Σπύρος Τλούπας: Οι "δικοί" μας πρώτοι νεκροί ήρωες στο έπος του '40.
ΣΕΛΙΔΑ 7

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ: ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΕΝ ΤΗ ΓΕΝΕΣΕΙ ΤΟΥ;

Περισσότερο απογοήτευση έφερε μέχρι τώρα η εφαρμογή του Καλλικράτη, παρά θετικά μηνύματα. Και μιας και η καλή μέρα απ' το πρωί φαίνεται, η υπόθεση στράβωσε πριν τις κάλπες. Δυστυχώς από την προεκλογική περίοδο έλειψε η πολιτική, δηλαδή ο ουσιαστικός διάλογος μεταξύ των υποψηφίων, οι θέσεις τους, οι προτάσεις τους σε θέματα τοπικής αυτοδιοίκησης. Αντίθετα κυριάρχησε ένας άκρατος κομματισμός των ψηφοδελτίων, με δυστυχώς ελάχιστες εξαιρέσεις. Αποτέλεσμα να αποκλειστούν της εκλογικής διαδικασίας άνθρωποι με μεράκι και θέληση να προσφέρουν στα κοινά και στην τοπική αυτοδιοίκηση, αφού δεν ανήκαν σε κάποιον κομματικό μηχανισμό.

Ο πόλεμος του «χρυσάματος» κυριώς μεταξύ υποψηφίων των δυο μεγάλων κομμάτων, εξελίχθηκε σε ενδοκομματικό εμφύλιο. Μετά από εσωκομματικές έριδες και χυψήματα «κάτω από τη μέση», αυτοί που επικράτησαν αναλύθηκαν κυρίως στη δεύτερη καλλικρατική δοκιμασία: τη συγκρότηση του ψηφοδέλιου. Αγώνια, κομματικοί μηχανισμοί και κομματικοί εκπρόσωποι σε αγώνα δρόμου, έντονο παραπολιτικό παρασκήνιο, πολλοί υποψήφιοι που υπαίχυν μόνο για να συμπληρώσουν τον αριθμό και να «κλείσει» το ψηφοδέλτιο, έντονη φηλολογία για συμφωνίες κάτω από το τραπέζι, επιλογή υποψηφίων με βασικό κριτήριο την κομματική τους ταυτότητα, ήταν οι κύριοι κανόνες του προεκλογικού παιχνιδιού. Υπήρξαν και υποψήφιοι τοπικοί ή δημοτικοί σύμβουλοι με πράγματα θέληση, μεράκι, γνώσεις, φρέσκες ιδέες, που θέλανε να πάνε κόντρα και να δοκιμάσουν. Δυστυχώς η πλειοψηφία τους απέτυχε παταγωδώς και οι ίδιοι απογοητεύτηκαν.

Η ίδια εικόνα και στο δικό μας Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων. Αν κάποιος περιμένει να ακούσει θέσεις, προτάσεις των υποψηφίων, να ξεκινήσει ένας διάλογος για τα Τζουμέρκα στον οποίο θα συμμετέχει και ο ίδιος, περιμένει ακόμα. Χαρακτηριστικό ότι υπήρξε στο Δήμο μια συνδιάσχυση, που δεν ανακοίνωσε ούτε καν ένα τυπικό προεκλογικό πρόγραμμα και κόντευε να πάρει και τις εκλογές.

Η μέρα που ξημέρωσε μετά τις εκλογές για τους νέους αυτοδιοικητικούς εκπροσώπους, εντελώς διαφορετική. Συνειδητοποιήσαν ότι χρειάζεται πολύ δουλειά, ικανότητα και μεγάλη προσπάθεια για ν' ανταποκριθούν στις απαιτήσεις λειτουργικές και οργανωτικές του Καλλικράτη. Με δεδομένες τις εξαιρετικά δύσκολες οικονομικές συγκυρίες, το έργο τους είναι πολύ δύσκολο και μακρύ να τα καταφέρουν.

Τα προβλήματα ακόμα πιο πολλά στο δικό μας Δήμο, ορεινό και τεράστιο σε έκταση. Και ενώ θα περιμέναμε να ανασκουμπωθούν όλοι και να ξεκινήσουν τη δουλειά, έρχεται η ένσταση που υπέβαλε η υποψήφια δήμαρχος Σταυρούλα Καραβασιλή κατά της εκλογής του εκλεγμένου δημάρχου Μαρίνου Γαρνέλη. Ζητούσε την ακύρωση του ψηφοδέλιου του και την προσφυγή πάλι στις κάλπες. Απία η ποσόστωση των γυναικών στο ψηφοδέλτιο του. Αυτή τη στιγμή το τελευταίο που απασχολεί τον απλό Τζουμερκιώτη, είναι αν έλειπε μια γυναίκα απ' το ψηφοδέλτιο του εκλεγμένου Δημάρχου.

Με τα μύρια προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει αυτή τη στιγμή ο δήμος μας, είναι καταστροφικό να ασχολούμαστε με ενστάσεις, ακύρωση των εκλογών και τη διενέργεια επαναληπτικών. Ευτυχώς που τελικά απορρίφθηκε η ένσταση και γλιτώσαμε τα χειρότερα, δηλαδή ένα κλίμα πόλωσης, ακραίων αντιδράσεων και αντιπαλοτήτων, που θα μας έφερνε πολλά χρόνια πίσω.

Ο Δήμος χρειάζεται δουλειά, αγώνα, συνεργασίες, αλλά και σοβαρά και σωστή αντιπολιτευση, μακριά από εγωισμούς, συμφέροντα και προσωπικές φιλοδοξίες.

Δημήτρης Στεργιούλης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

67 χιλιάδες ευρώ της Κοινότητας Θεοδωριάνων στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων.

Τελικά το κοινοτικό συμβούλιο Θεοδωριάνων δεν κατάφερε να συμφωνήσει και να διαθέσει σε έργα μέσα στο χωριό εξήντα επτά χιλιάδες ευρώ. Μετά από δύο συμβούλια όπου κυριάρχησε η ασυνετησία, η ανευθυνότητα και η μικροπολιτική, δεν στάθηκε δυνατό να διατεθούν τα χρήματα σε μικρά έργα μέσα στο χωριό, καθώς μειώθηκε η σχετική πρόταση του προέδρου Κώστα Κωστούλα για άμεση ανάθεση του ποσού σε τέτοια έργα. Έτσι το ποσό αυτό πιστώνεται πλέον στο ταμείο του νέου Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων, που κανείς δεν ξέρει πλέον πώς και πού θα το διαθέσει. Κρίμα, γιατί με τα χρήματα αυτά θα μπορούσαν να γίνουν πολλά πράγματα. Η ανικανότητα σε όλο της το μεγαλείο.

Το δορυφορικό ίντερνετ στο χωριό

Σε όλους είναι γνωστό ότι ο σύλλογός μας εδώ και δύο-μια χρόνια έχει εγκαταστήσει στο χωριό ασύρματο δορυφορικό ίντερνετ, με την οικονομική συνδρομή του εκκλησιαστικού συμβουλίου. Η ετήσια συνδρομή είναι 600 ευρώ και βαρύνει αποκλειστικά το σύλλογό μας. Κάνουμε λοιπόν τη σκέψη τα έξοδα αυτά, που δυσκολεύομαστε να καλύψουμε μας και είναι γνωστό ότι τα οικονομικά μας δεν είναι ανθηρά, να τα αναλάβει η κοινότητα με μια ενδεχόμενη αναβάθμιση του δορυφορικού δικτύου, που δεν θα ξεπερνούσε τα χίλια ευρώ. Με σκοπό, από τις αρχές του χρόνου τα έξοδα αυτά να περάσουν στο νεοσύστατο Δήμο. Δυστυχώς η σχετική αίτηση προς το κοινοτικό συμβούλιο ούτε καν συζητήθηκε. Κατά τα άλλα δεκάδες χιλιάδες ευρώ έμειναν αδιάθετες.

Παραμένουν ανθισμένα τα μονομπλόκ στο Σκαρπάρι

Δεν είναι μόνο τα ταϊμέντινα μπλοκ της εθνικής οδού στο Σκαρπάρι που δέχτηκαν εικαστικές παρεμβάσεις, αλλά και τα υπόλοιπα μονομπλόκ μέσα στον οικισμό. Το μεράκι, μερικές χρωματιστές πινελιές, αλλά κυρίως καλλιτεχνικές και περιβαλλοντικές ευαισθησίες, προσπάθησαν και κατάφεραν να δώσουν ένα άλλο πρόσωπο στο μικρό, όμορφο, αλλά παραμελημένο οικισμό. Το γεγονός έχει μεγαλύτερη σημασία, γιατί η καλλιτέχνης δεν είναι

κάποια συγχωριανή μας. Λέγεται Άντα Τζορμπιτζοπούδη, έμεινε για αρκετό διάστημα και γοητεύτηκε από την ομορφιά και την ηρεμία αυτού του μικρού οικισμού, δίπλα στον Αχελώο. Άνθρωπος βαθιά καλλιφερμένος και με εξαιρετικές ευαισθησίες, που δήλωσε λάτρη της φύσης και του χωριού μας. Μακάρι τέτοιες ενέργειες να βρουν μιμητές και ανάμεσά μας.

Σε καλό δρόμο η αναπαλαίωση του παλιού νερόμυλου

Αθόρυβα αλλά ουσιαστικά το εκκλησιαστικό συμβούλιο προχωράει την αναπαλαίωση του παλιού νερόμυλου στη «Σμίξη» και την λειτουργία του σαν μουσείο υδροκίνησης. Διαμορφώθηκε η αυλή και η τοιχοποιία, κατασκευάστηκαν και τοποθετήθηκαν τα μαντάνια στη θέση που ήταν και τα παλιά. Ένα πολύ καλό έργο, που όμως βρίσκεται ακόμα στην αρχή και απαιτεί τη βοήθεια όλων μας.

Η ...γυφτιά μας

Ξήλωσε ο εργολάβος την παλιά παιδική χαρά και τα παλιοσιδερά, αντί να κάνει το αυτονόητο δηλαδή η να πείσει ο ίδιος για ανακάλυψη ή να κανονίσει να τα δώσει στους πλανόδιους παλιατζήδες, θεώρησε καλό να τα φορτώσει στο φορτηγό μαζί με άλλα μπάζα και να τα πετάξει στο ποτάμι δίπλα από το μονοπάτι που οδηγεί στους καταρράχτες! Έτσι για να τα καμαρώνουν και οι χιλιάδες επισκέπτες του καλοκαιριού. Και καλά αυτός. Οι δικό μας κοινοτικό τι κάνανε αφού όλα τα βλάπτανε; Απολύτως τίποτα. Με δική μας ευθύνη, ευτυχώς βρέθηκαν τρεις πλανόδιοι παλιατζήδες, οι οποίοι χρησιμοποιώντας οξύγνο και με μεγάλη δυσκολία, κατάφεραν να τα φορτώσουν και να τα πάρουν καθαρίζοντας το χώρο. Η ιστορία όμως έχει και συνέχεια. Δίπλα ακριβώς, μέσα στα έλατα μια μίνι χωματερή με σκουπίδια, που τις προηγούμενες μέρες δεν υπήρχε. Κάποιος συγχωριανός μας προτίμησε, αντί να πάει τα σκουπίδια σε κάποιο κάδο, που προφανώς θα έχει πολύ κοντά στο σπίτι του, να τα φορτώσει στο αγροτικό και να τα αδειάσει μέσα στα έλατα δίπλα στο ποτάμι. Και σαν να μην έφτανε αυτό, οι παλιατζήδες ανέσθραν και τρία παλιά πλυνητήρια μέσα από τα έλατα. Κι όλα αυτά δίπλα στο ποτάμι και πολύ κοντά στους καταρράχτες μας, που θεωρούνται το κόσμημα του χωριού μας και ολόκληρης της περιοχής!

Απογοητευτική η τουριστική κίνηση στην Ήπειρο.

Άκρως απογοητευτική ήταν η τουριστική κίνηση στην Ήπειρο τις ημέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, με τους επιχειρηματίες να δηλώνουν ότι βρίσκονται στα πρόθυρα της οικονομικής κατάρρευσης. Σ' αυτό συντέλεσε η οικονομική κρίση αλλά και η έλλειψη χιονιού, καθώς πολλοί επέλεξαν άλλες περιοχές, όπου τα χιονοδρομικά κέντρα ήταν ανοιχτά. Υπολογίζεται πως το 40% των διαθεσίμων δωματίων στην Ήπειρο παρέμεινε άδειο. Σύμφωνα με τους επιχειρηματίες, η φετινή περίοδος των γιορτών ήταν η χειρότερη της τελευταίας δεκαετίας σε ό,τι αφορά την τουριστική κίνηση.

Τα Τζουμέρκα δεν μπορούσαν να αποτελέσουν εξαίρεση, αφού και στα χωριά και ξενώνες των Τζουμέρκων, η κίνηση ήταν ελάχιστη και απογοητευτική. Χωρίς χιόνι, με ελάχιστους χωριανούς και επισκέπτες βρήκε ο νέος χρόνος και τα Θεοδωριάνα. Ο μεγαλύτερος ξενώνας του χωριού μας για δεύτερο συνεχόμενο χειμώνα κλειδωμάριωμένος. Να φταίει μόνο η οικονομική κρίση; Πάντως αυτή τη φορά, ούτε το πολύ χιόνι αποτελεί άλλοθι μας και δεν υπήρχε, ούτε ο δρόμος που ήταν σε πολύ καλή κατάσταση. Ας ελπίσουμε του χρόνου να είναι καλύτερα τα πράγματα για μας και για το χωριό μας, αν και αυτό εξαρτάται περισσότερο από μας τους Θεοδωριανίτες.

Θα μας λείψει ο Τζακ

Για δεκαπέντε χρόνια δεν έλειψε στιγμή, μόνιμη συντροφιά για το χωριό και τους κατοίκους του. Ξαπλωμένος στο χιόνι ή περιπλανώμενος μέσα στο χωριό, πιστός φύλακας. Η βαριά φιγούρα του παρηγορία στους λιγοστούς χειμωνιάτες κατοίκους. Τα χρόνια όμως βάρυναν πάνω του και τελευταία είχε αφεθεί στη μοίρα του. Βρέθηκε ξαπλωμένος για πάντα σαν να κοιμόταν, σε κάποιο σοκάκι. Είχε την τύχη όμως να έχει δίπλα του το αφεντικό του, μας και το φετινό χειμώνα ο παπα-Θωμάς έμεινε πάλι στο χωριό. Πιστός μέχρι τέλους, το χρέος του το έκανε και με το παραπάνω...

Η Συναυλία του Λάκη Χαλκιά στα Θεοδωριάνα

Στις 7 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η μεγάλη συναυλία του Λάκη Χαλκιά στην πλατεία του χωριού μας, αφιερωμένη στη ζωή και στο έργο της Βασιλικής Παπαχρήστου και στην έκδοση του βιβλίου της «Το υφάδι της μνήμης». Μια από τις ομορφότερες εκδηλώσεις που έγιναν

ποτέ στα Θεοδωριάνα, με ένα Λάκη Χαλκιά αγέραςτο και αυθεντικό, με μια υπέροχη ορχήστρα. Πρώτα μας γύρισε πίσω σε επιτυχίες και συνεργασίες του με μεγάλους Έλληνες συνθέτες και μας θύμισε τραγούδια που σημάδεψαν μια ολόκληρη γενιά (μαλαματιένα λόγια στο μαντίλι, εδώ στην ξένη χώρα, η φάμπρικα δε σταματά). Μετά με το υπέροχο κλαρίνο του Γιώργου Κωτοϊνή και με μια πλειάδα αυθεντικών παραδοσιακών οργανοπαικτών, μας ταξίδεψε στους δρόμους της παραδοσιακής μουσικής στα χνάρια των τραγουδιών που κατέγραψε στο βιβλίο της η Βασιλική Παπαχρήστου. Με τραγούδια όπως το «Τζιβαέρι», «Τώρα τα πουλιά», τη «Φεγγαροπόρση», την «Κωστήλατα» η βραδιά εξελίχθηκε σε έναν ύμνο στην αυθεντική παραδοσιακή μουσική και τελείωσε με χορό από όλους. Ευχαριστούμε για άλλη μια φορά τη Βασιλική Παπαχρήστου που μας πρόσφερε στα 103(!) της χρόνια μια τέτοια σπουδαία βραδιά.

Νέα επίθεση κατά των Ορεινών

Νέο δημοσίευμα στην εφημερίδα ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ (τεύχος Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2010) στρέφεται κατά του συλλόγου των Ορεινών και του προέδρου τους Δημήτρη Στεργιούλη. Συγκεκριμένα άρθρο του κ. Σταύρου Σκουτέλα, επίτιμου προέδρου της Αδελφότητας Θεοδωριανών Άρτας και υπεύθυνου ύλης της εφημερίδας, φέρει τον πρόεδρο των Ορεινών σε Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού να «προτείνει να γίνουν ενέργειες για την εγκατάσταση Αιολικών Πάρκων στην περιοχή του χωριού μας».

Μεταμέλεια ή εντυπωσιασμός;

Στην τελευταία Γενική Συνέλευση των μελών του Συνεταιρισμού μας ο κ. Δημήτριος Στεργιούλης πρότεινε να γίνουν ενέργειες για την εγκατάσταση Αιολικών Πάρκων στην περιοχή του χωριού μας. Η πρόταση αυτή του ανωτέρου συγχωριανού μας φαίνεται περιέργη καθόσον ο κ. Στεργιούλης επί δώδεκα χρόνια τώρα πολεμάει με όλους τους τρόπους θεμιτούς και αθέμιτους να μη γίνουν στο χωριό μας μικρά υδροηλεκτρικά που είναι οικολογικότερα των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και για τα οποία υπάρχουν μελέτες, εγκρίσεις και χρηματοδοτήσεις, όλα έτοιμα δηλαδή. Ενώ τα αιολικά είναι μεν και αυτά ΑΠΕ αλλά έχουν κάποιες επιδόσεις στο περιβάλλον (κίνδυνος για τα πουλιά, θρόνοι, αισθητική μεταβολή κ.λπ.) και το σπουδαιότερο, πρέπει να γίνουν επί σειρά ετών μετρήσεις του αέρα, μελέτες, εγκρίσεις κ.λπ. Γιατί λοιπόν αυτή η αντίφαση; Δείχνει κάποια μεταμέλεια για τις απαράδεκτες ενέργειες του σε βάρος του χωριού ή απλά για εντυπωσιασμό των αδελφών;

Στ. Σκ.

του προέδρου της Κοινότητας, του κοινοτικού συμβουλίου, των φορέων του χωριού, μάς έκανε μια ενημέρωση σχετικά με την κατασκευή αιολικού Πάρκου στην περιοχή «Ξεράκας», που σημειωτέον βρίσκεται στα τελικά στάδια αδειοδότησης, έκανε στη Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού ο πρόεδρος των Ορεινών Δημήτρης Στεργιούλης, που δεν είναι επί του παρόντος προς το συμφέρον του χωριού ή δημόσια αναφορά τους. Σε

του προέδρου της Κοινότητας, του κοινοτικού συμβουλίου, των φορέων του χωριού, μάς έκανε μια ενημέρωση σχετικά με την κατασκευή αιολικού Πάρκου στην περιοχή «Ξεράκας», που σημειωτέον βρίσκεται στα τελικά στάδια αδειοδότησης, έκανε στη Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού ο πρόεδρος των Ορεινών Δημήτρης Στεργιούλης, που δεν είναι επί του παρόντος προς το συμφέρον του χωριού ή δημόσια αναφορά τους. Σε

του προέδρου της Κοινότητας, του κοινοτικού συμβουλίου, των φορέων του χωριού, μάς έκανε μια ενημέρωση σχετικά με την κατασκευή αιολικού Πάρκου στην περιοχή «Ξεράκας», που σημειωτέον βρίσκεται στα τελικά στάδια αδειοδότησης, έκανε στη Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού ο πρόεδρος των Ορεινών Δημήτρης Στεργιούλης, που δεν είναι επί του παρόντος προς το συμφέρον του χωριού ή δημόσια αναφορά τους. Σε

του προέδρου της Κοινότητας, του κοινοτικού συμβουλίου, των φορέων του χωριού, μάς έκανε μια ενημέρωση σχετικά με την κατασκευή αιολικού Πάρκου στην περιοχή «Ξεράκας», που σημειωτέον βρίσκεται στα τελικά στάδια αδειοδότησης, έκανε στη Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού ο πρόεδρος των Ορεινών Δημήτρης Στεργιούλης, που δεν είναι επί του παρόντος προς το συμφέρον του χωριού ή δημόσια αναφορά τους. Σε

του προέδρου της Κοινότητας, του κοινοτικού συμβουλίου, των φορέων του χωριού, μάς έκανε μια ενημέρωση σχετικά με την κατασκευή αιολικού Πάρκου στην περιοχή «Ξεράκας», που σημειωτέον βρίσκεται στα τελικά στάδια αδειοδότησης, έκανε στη Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού ο πρόεδρος των Ορεινών Δημήτρης Στεργιούλης, που δεν είναι επί του παρόντος προς το συμφέρον του χωριού ή δημόσια αναφορά τους. Σε

«Μνήμες Ξενιτειάς»

Δημοτικά τραγούδια από το βιβλίο της Βασιλικής Παπαχρήστου «Το υφάδι της μνήμης», τραγουδιόμενα από το Λάκη Χαλκιά κυκλοφόρησαν σε ψηφιακή μορφή. Η επίσημη παρουσίαση του δίσκου με ζωντανή εκτέλεση των τραγουδιών από το Λάκη Χαλκιά και την ορχήστρα του, έγινε την Τρίτη 15 Φεβρουαρίου στην αίθουσα της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης, στο Κολωνάκι. Μια ξεχωριστή βραδιά για όλους τους Θεοδωριανίτες, όλους τους Ηπειρώτες, με τραγούδια αγάπης, πόνου, νοσταλγίας, Ξενιτιάς.

Αλλάζει χέρια το εργοστάσιο της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

Στο σφυρί βγάζει η ΜΗΧΑΝΙΚΗ το υδροηλεκτρικό στα Θεοδωριάνα. Σύμφωνα με προηγούμενη ανακοίνωση της Ρ.Α.Ε., η εταιρεία ΜΗΧΑΝΙΚΗ αιτούνταν την μεταβίβαση της άδειας παραγωγής του υδροηλεκτρικού στην εταιρεία: Α.Β.Σ. ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ. Φαίνεται όμως ότι η δουλειά κάπου στράβωσε και με νέα ανακοίνωση της ΡΑΕ (8-2-2011), η ΜΗΧΑΝΙΚΗ αιτείται τη μεταβίβαση της άδειας παραγωγής σε άλλη εταιρεία, στην ΗΛΥΣΙΟΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΤΙΚΗ Α.Ε., αυτή τη φορά.

Αποδεικνύεται για άλλη μια φορά αυτό που λέγαμε τόσα χρόνια. Η κατασκευή των υδροηλεκτρικών στα Θεοδωριάνα είναι μια μεγάλη «μπίλνα» των εταιρειών, χωρίς κανένα συμφέρον για το χωριό, και την τοπική κοινωνία απουσία και θεατή. Και όμως υπάρχουν ακόμα, ευτυχώς ελάχιστοι, συγχωριανοί, που γράφουν και πιστεύουν, ότι το μόνο έργο που προχώρησε όλα αυτά τα χρόνια στο χωριό είναι το έργο της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ (!) Βαθιά μεσάνυχτα.

Σαν Ορεινοί δεν μας ενδιαφέρει σε ποιανού τα χέρια θα πέσει το εργοστάσιο της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ. Αυτό που θα απαιτήσουμε και από τα καινούργια «αφεντικά», είναι να εφάρμοδουν κατά γράμμα τους περιβαλλοντικούς όρους. Σε αντίθετη περίπτωση θα μας βρουν σύντομα απέναντί τους.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΣΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

*Τον Πέτρο Μπούγια (mpougias@yahoo.gr)

Οι ορεινές περιοχές της Ελλάδας αποδεδειγμένα πληθυσμακά ις προηγούμενες δεκαετίες. Αυτή σε συνδυασμό με την απουσία ουσιαστικής πολιτικής για τον ορεινό χώρο οδήγησε στην κοινωνική και οικονομική αποδυνάμωση των ορεινών οικισμών, με δομημένες συνέπειες στον πολιτιστικό και φυσικό τους πλούτο. Παρ' ότι την τελευταία εικοσαετία έγιναν κάποιες προσπάθειες για χάραξη περιφερειακής πολιτικής, δυστυχώς η πλειονότητα των ορεινών περιοχών δεν πρόλαβε να επιβιώσει στο όνειρο της ανάπτυξης. Η ορεινή Ελλάδα σήμερα και ειδικότερα η περιοχή των Τζουμέρκων, παρουσιάζει τα εικόνα γενικής εγκατάλειψης και υστερήσεων.

Μια δεύτερη Ελλάδα, αφημένη στο χρόνο.

Είναι αυτοπικό να σχεδιάζουμε αναπτυξιακά έργα εν μέσω κρίσης ;

Το παγωμένο θερμομέτρο του υδραργύρου, δυστυχώς βρίσκεται σε απόλυτη αναλογία με το πάγωμα των οικοδομικών και κατ' επέκταση αναπτυξιακών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα τους τελευταίους μήνες και σε πλήρη συμφωνία με την παγωμένη ψυχολογία των μηχανικών της χώρας μας. Το να συζητείται η υλοποίηση αναπτυξιακών έργων την ώρα που απολούνται χιλιάδες άνθρωποι, όταν δρομολογούνται σαρωτικές αλλαγές με το «άνοιγμα» των επαγγελμάτων και ειδικά όταν η χώρα ακόμα «απειλείται» από τον εφιάλτη της οικονομικής κατάρρευσης, για τους περισσότερους είναι μάλλον πολυτέλεια. Για πόσο όμως ακόμα θα διαρκέσουν οι «αναπτυξιακοί επιχρήδιοι ;» Μετά τον κομμουνισμό, το σοσιαλισμό και τα υπόλοιπα κινήματα που αναπτύχθηκαν στην σύγχρονη ιστορία, στην Ελλάδα του σήμερα το κίνημα που γνωρίζει την καθολική αποδοχή είναι ο πεσιμισμός! Μήπως είναι καιρός για αλλαγή;

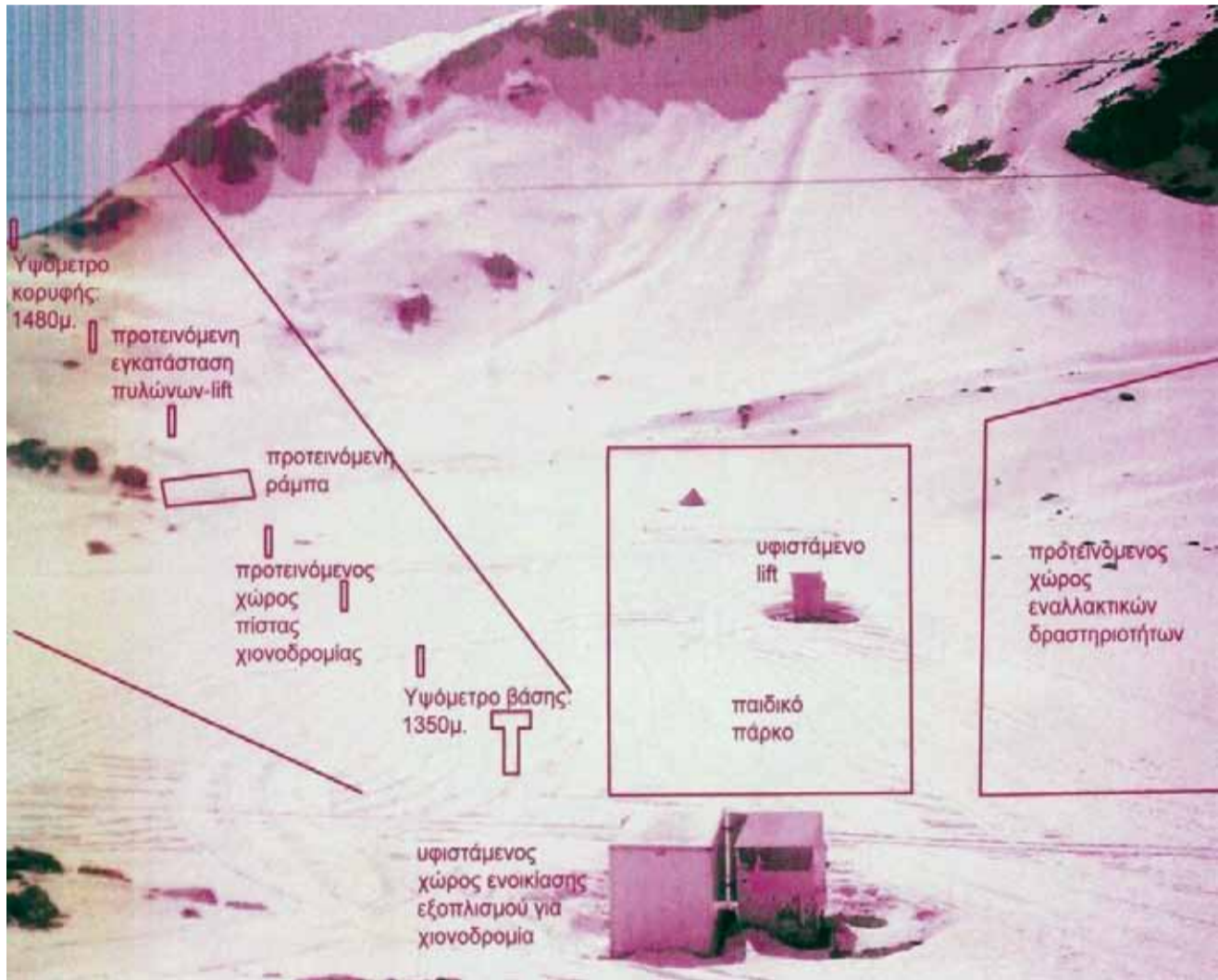
Η μελέτη που εκπονήθηκε από τον Μπούγια Ι. Πέτρο, ως διπλωματική εργασία με επιβλέποντα τον καθηγητή της Σχολής Μεταλλοειδών Μηχανικών κ. Δημήτρη Καλιμπάκο, είναι ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα σχεδιασμού ανάπτυξης σε οικονομικά χαλεπούς καιρούς. Το σημαντικό είναι πως ο σχεδιασμός της ανάπτυξης όταν δεν υπάρχουν απεριόριστοι οικονομικοί πόροι θα πρέπει να στραφεί σε έργα μικρής κλίμακας σχετικά χαμηλού προϋπολογισμού, για τα οποία υπάρχει ήδη μια στοιχειώδης υποδομή.

Με οδηγό τα παραπάνω και με βασικό κριτήριο να είναι «περιβαλλοντικά φιλικό» το εγχείρημα της δημιουργίας ενός χιονοδρομικού κέντρου μικρής κλίμακας που θα λειτουργεί και τους θερινούς μήνες σαν εναλλακτικό πάρκο δραστηριοτήτων, επιλέχθηκε η θέση «Λιβάδι» στο Σταυρό Θεοδωριάνων, στο Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων της περιφέρειας Ηπείρου, όπου ήδη λειτουργεί τα τελευταία 7 χρόνια ένα χειμερινό πάρκο δραστηριοτήτων. Η θέση επιλέγεται με βάση τα εξής κριτήρια:

- Σύμφωνα με το ΣΧΟΟΑΠ δεν απαγορεύεται η δημιουργία χιονοδρομικού κέντρου στην εν λόγω περιοχή.
- Με προϋπάρχουσα μελέτη οι παράμετροι κρίνονται πολύ μικρότερη (σχεδόν μηδαμνή) περιβαλλοντική επιβάρυνση. Πρόκειται για ένα φιλικό περιβαλλοντικά χιονοδρομικό κέντρο, αφού πρόκειται να υλοποιηθεί χωρίς να κοπεί ούτε ένα δέντρο. Επίσης το σημείο αυτό δεν αποτελεί πέρασμα για ζώα ώστε η κατασκευή να επιφέρει ενδεχόμενη οικολογική ανισορροπία.
- Η προτεινόμενη γεωγραφική θέση χωροθέτησης που αν

νεται να υλοποιηθεί η επένδυση βρίσκονται εξ' ολοκλήρου στην κοινότητα Θεοδωριάνων καθιστά ευκολότερη την επιτάχυνση των διαδικασιών και την αποφυγή «σκοπέλων» ιδιωτικών συμφερόντων.

συνδεθεί με τους οδικούς άξονες της Εγγατίας και Ιονίας οδού, δίνει τη μελλοντική δυνατότητα να αποτελέσει το χιονοδρομικό κέντρο πόλο έλξης για ένα μεγάλο πληθυσμιακό τμήμα του Βορειοδυτικού χώρου της Ελλάδας.

Κάποιες χρήσιμες παρατηρήσεις για το προτεινόμενο έργο:

- Οι επισκέπτες με την είσοδό τους θα έχουν τη δυνατότητα να σταθμεύσουν τα αυτοκίνητά τους σε χώρο στάθμευσης 3.000 m2
- Περιμετρικά της συνολικής έκτασης προτείνεται η διάνοξη χωμάτινου δρόμου πλάτους 8μ. που θα παρέχει τη δυνατότητα διέλευσης οχημάτων για την ασφάλεια του χιονοδρομικού
- Σε μικρή απόσταση από το ήδη υφιστάμενο σαλέ προτείνεται η δημιουργία ενός νέου βιοκλιματικού σαλέ 300 m2, με σκοπό να διαχωριστούν οι χρήσεις τους.
- Ακριβώς μπροστά από το προτεινόμενο σαλέ προτείνεται η δημιουργία χειμερινού παιδικού πάρκου συνολικής έκτασης 800 m2, ώστε να έχουν ανοιχτό οπτικό πεδίο οι γονείς των παιδιών.
- Κατά τη διάρκεια των θερινών μηνών προτείνεται η μεταφορά αλόγων για να δίνεται η δυνατότητα στους επισκέπτες να κάνουν μαθήματα ιππασίας και η εγκατάσταση τείχους αναρρίχησης.
- Ο προτεινόμενος χώρος για πίστα χιονοδρομίας είναι 5000 m2. Το ανάγλυφο στην περιοχή χωροθέτησης δίνει την δυνατότητα για επέκταση των πιστών του χιονοδρομικού σε μεγαλύτερα ύψη και πλάτη.
- Θα χρειαστεί να στηθούν 6-8 πυλώνες για τη δημιουργία του lift.
- Απαραίτητη κρίνεται η κατασκευή ράμπας 10 x 8 m σύνδεσης της πίστας με το διερχόμενο αγροτικό δρόμο.

Ανάλυση παραμέτρων του αναπτυξιακού έργου με οικονομικά κριτήρια

Για ένα τέτοιου μεγέθους αναπτυξιακό έργο είναι απαραίτητη

η προσέγγιση του κόστους υλοποίησής του και ιδιαίτερα αυτή τη χρονική συγκρίσει που η Ελλάδα διανύει μια από τις χειρότερες οικονομικές περιόδους στην ιστορία της. Η ανάλυση των οικονομικών συνιστωσών του έργου έχει ως εξής:

Τα οφέλη από το νέο χιονοδρομικό κέντρο:

Θα συμβάλει την τουριστική άνθιση της περιοχής

Υπάρχουν τουριστικά καταλύματα στη γύρω περιοχή, που αν και μικρής δυναμικότητας, παραμένουν άδεια το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου. Το χιονοδρομικό κέντρο θα συμβάλει στη βιωσιμότητα αυτών των επιχειρήσεων αλλά και στη δημιουργία νέων, με βασική προϋπόθεση να ενσωματώνονται αρμονικά στο περιβάλλον.

Θα αποτελέσει αφετηρία για την παράλληλη ανάπτυξη ορεινών δραστηριοτήτων

όπως mountain bike, πεζοπορία, rafting στην γύρω περιοχή αλλά και ανάδειξη και αξιοποίηση μονοπατιών με στόχο τη βελτίωση της κοινωνικής αξίας του δόσους και την ανάπτυξη του φυσιολατρικού και περιπατητικού τουρισμού.

Νέες θέσεις εργασίας.

Το προτεινόμενο έργο, δεδομένου ότι θα λειτουργεί όλο το χρόνο, προϋποθέτει τη δημιουργία 5 νέων μόνιμων θέσεων εργασίας στις εγκαταστάσεις του. Παράλληλα θα γίνει προώθηση των εναλλακτικών ευκαιριών απασχόλησης μέσα από την ανάπτυξη του οικολογικού τουρισμού, του αγροτουρισμού και του ορεινού τουρισμού.

Καταρτώντας ένα Business plan-cash flow για την επένδυση για περίοδο μελέτης 15 ετών, καταλήγουμε στο ότι το προτεινόμενο χιονοδρομικό, με δεδομένες τις αρχικές παραδοχές και με περιθώριο μας απόκλισης της τάξης του 15%, είναι οικονομικά βιώσιμο. Χρησιμοποιώντας τα δύο συνηθέστερα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση επενδυτικών σχεδίων : το κριτήριο της Καθαρής Παρούσας Αξίας (Net Present Value – NPV) και το κριτήριο της Εσωτερικής Απόδοσης επί του Κεφαλαίου (Internal Rate of Return – IRR) η επένδυση προκύπτει κερδοφόρα με ποσοστό 90%. Αυτό οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι είναι ένα αναπτυξιακό έργο μικρής κλίμακας με χαμηλό προϋπολογισμό κόστους υλοποίησης. Με δεδομένη και την οικονομική κρίση που πλήττει την Ελλάδα, είναι από τα λίγα, ίσως, αναπτυξιακά έργα που θα μπορούσαν άμεσα να δρομολογηθούν προς υλοποίηση.

Αν κατά τη διάρκεια της δεκαπενταετίας που μελετήσαμε επιτευχθεί η οδική σύνδεση του χιονοδρομικού κέντρου με τους άξονες της Εγγατίας ή της Ιονίας οδού, η επένδυση θα είναι αποδοτικότερη και πολύ περισσότερο προσοδοφόρα.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Άρτα 1-12-2010

Με νέες μεθόδους πλέον προσπαθούν κύκλοι κατασκευαστικής εταιρείας, που δώδεκα χρόνια τώρα πασχίζει για τη φραγματοποίηση και σωλήνωση των ποταμίων των Θεοδωριάνων και την εγκατάσταση δύο ακόμη υδροηλεκτρικών εργοστασίων σε αυτά, να κάμψουν τον πολυετή αγώνα της συντριπτικής πλειοψηφίας κατοίκων και φορέων, που αντιπνθενται στην κατασκευή τους. Τελευταία χρησιμοποιώντας «γκεμπελικές» πρακτικές και διαρροή ουκοφαντιών, προσπαθούν να πλήξουν το αρραγές μέτωπο κατοίκων και φορέων, αλλά κυρίως να διαβάλουν το σύλλογο των ΟΡΕΙΝΩΝ, που πρωτοστατεί στον αγώνα αυτό. Δυστυχώς γι' αυτούς, όλα αυτά τα χρόνια, τόσο εμείς όσο και η κοινωνία των Θεοδωριάνων, έχουμε μάθει να ξεχωρίζουμε και να αντιμετωπίζουμε τα σημεία παιχνίδια. Πρέπει να γνωρίζουν ότι το μόνο που καταφέρνουν είναι να κάνουν τον αγώνα μας ακόμα πιο δυνατό και αποτελεσματικό. Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι οι θέσεις μας παραμένουν πάγιες και σταθερές, όπως δώδεκα χρόνια τώρα: Δεν διαπραγματευόμαστε με καμία εταιρεία και για τίποτα το φυσικό πλούτο της περιοχής μας. Λέμε ΟΧΙ στη φραγματοποίηση και σε οποιαδήποτε άλλο υδροηλεκτρικό στα ποτάμια των Θεοδωριάνων. Συνεχίζουμε μαζί με την Κοινότητα, τους φορείς των Θεοδωριάνων, την συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων, τον αγώνα για να αποτρέψουμε την κατασκευή τριών ακόμη υδροηλεκτρικών σε αυτά. Πιστεύουμε σε μια ανάπτυξη με άξονα τις φυσικές ομορφίες της περιοχής μας και γι' αυτή εργαζόμαστε. Θεωρούμε χρέος όλων μας την προστασία και ανάδειξη του φυσικού πλούτου του χωριού μας και καλούμε όλους τους συγχωριανούς και φίλους δίπλα μας. Το νέο οργανωμένο σχέδιο της εταιρείας και της γνωστής σε όλους μας ελάχιστης «μειοψηφίας» που συμπράττει μαζί της, ΔΕΝ θα περάσει ούτε και τώρα.

Σύλλογος Θεοδωριανών Άρτας ΟΙ ΟΡΕΙΝΟΙ

Εμφάνιση αγριόγιδων στα βουνά μας

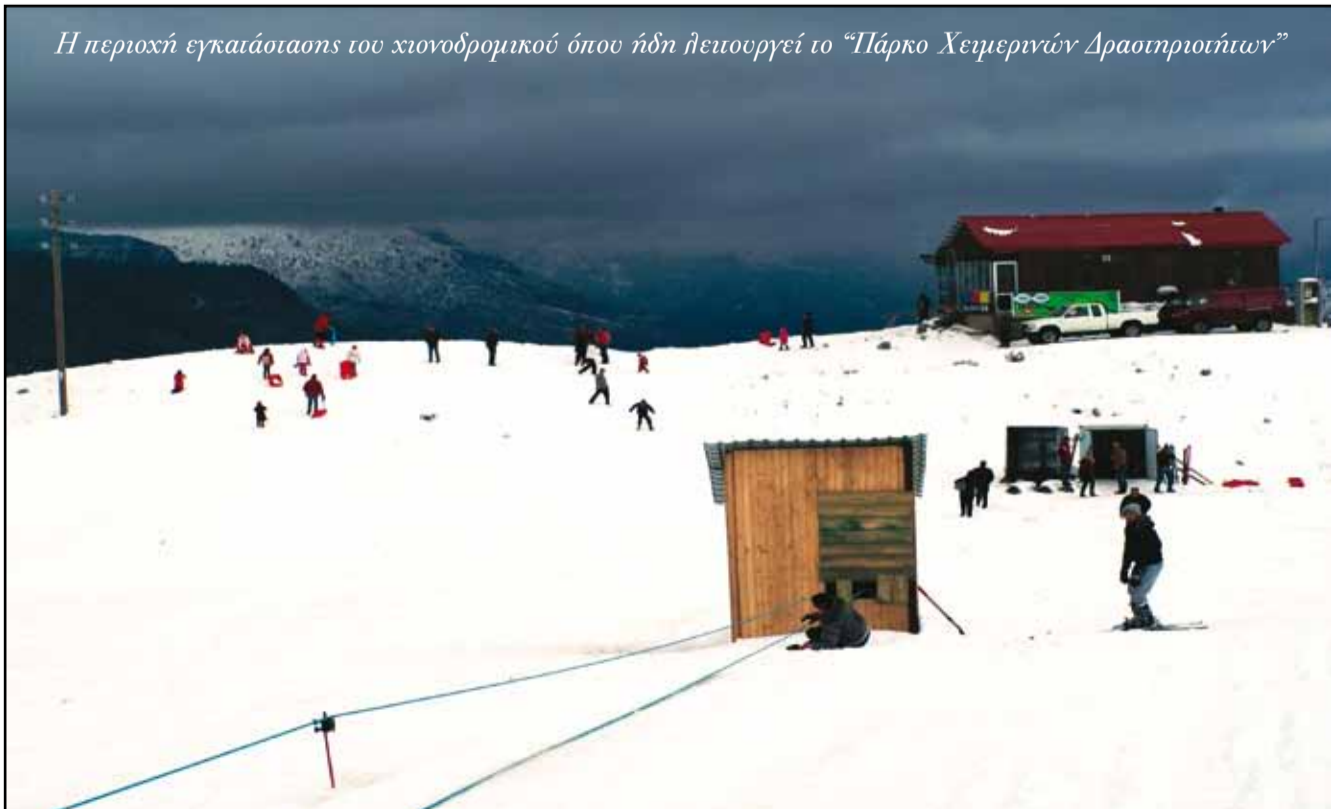

Εκεί που δεν το περίμενε κανείς τα εξαφανισμένα από το ανελέητο κυνήγι εδώ και δεκαετίες αγριόγίδα, εκαναν την εμφάνισή τους ανάμεσα από τα χωριά Νεράιδα, Θεοδωριανία, Μελισσοουργοί και εικάζεται ότι ο πληθυσμός τους ανέρχεται περί τα 15 άτομα. Οι πρώτες πληροφορίες αναφέρουν ότι τα αγριόγίδα εθεάθησαν στο βουνό "Κριάκουρας" και σε υψόμετρο 2.150. Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν δεκαπέντε μικροί πληθυσμοί, διάσπαρτοι στη Β. και Ν. Πίνδο, στον Όλυμπο, στη Ροδόπη, στη Ροδόπη και σε ορισμένα ακόμα βουνά των συνόρων. Τα αγριόγίδα απαντώνται συνήθως σε κοπάδια των 5-15 ατόμων αλλά τα αρσενικά ζουν μόνα τους, εκτός από την περίοδο της αναπαραγωγής. Εκτιμάται ότι ο συνολικός αριθμός τους στην Ελλάδα δεν ξεπερνά πλέον τα 500 άτομα. Η εξαφάνιση αρκετών πληθυσμών αγριόγιδου από τα ελληνικά βουνά και η δραματική συρρίκνωση όλων των υπολοίπων οδήγησαν την πολιτεία στην απαγόρευση του κυνηγιού του. Ωστόσο, ακόμα και σήμερα το παράνομο κυνήγι παραμένει η κυριότερη απειλή για το είδος. Το γεγονός ότι οι πληθυσμοί του αγριόγιδου στη χώρα μας είναι όχι μόνο λιγοστοί, αλλά και μικροί σε αριθμό ατόμων, εγκυμονεί κινδύνους γενετικής αποδυνάμωσής τους. Η απουσία επικοινωνίας και ανταλλαγής γονιδίων μεταξύ αυτών των πληθυσμών μειώνει τις πιθανότητες επιβίωσης του είδους στο απώτερο μέλλον. Ταυτόχρονα, σενάρια για εισαγωγή στη χώρα μας ατόμων από άλλες περιοχές εμπεριέχουν πάντα τον κίνδυνο της γενετικής αλλοίωσης. Είναι σπάνιο είδος και απειλείται με εξαφάνιση. Δεν ανήκει στο ίδιο είδος με το αγριοκάτσικο (αγριμί ή κρι-κρι) της Κρήτης και δεν διασταυρώνεται με τη γίδα.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ:

Επιστημονικό όνομα: Rupicapra rupicapra balcanica
Κοινό όνομα: Αγριόγιδιο
Περιγραφή: Το χείμαυρο του τρίχωμα του σώματός του είναι σκούρο καφέ, σχεδόν μαύρο, ενώ το καλοκαίρι είναι ανοιχτόχρωμο. Στο κεφάλι ξεχωρίζουν οι σκουρόχρωμες λωρίδες που ξεκινάνε από τα κέρατα και φτάνουν στα ρουθούνια του ζώου (μία σε κάθε πλευρά). Και τα δύο φύλα φέρουν κέρατα, σχεδόν ίδιου μεγέθους, που είναι όρθια και γυριστά προς τα πίσω, σαν αγκίστρια. Τρέφεται με πόες, ενώ το χειμώνα συμπληρώνει τη διατροφή του με φύλλα, βελόνες κωνοφόρων, μπουμπουκία, κλαδάκια και λειχίνες.

Πηγή:www. clickarta.gr

Κώστας Κωστούλας Το έργο, την πορεία και την συνέπεια του καθενός θα κρίνει και θα αξιολογήσει τόσο ο θεοδωριανός λαός, όσο και η ιστορία.

Συνέντευξη: Δημήτρης Στεργιούλης

Περιγράψτε μας με λίγα λόγια την πορεία σας στα κοινά, για τι πολλοί γνωρίζουν μόνο τις δυο τελευταίες τετραετίες σαν πρόεδρος κοινότητας.
Πέρα από την ενασχόλησή μου με την τοπική αυτοδιοίκηση, έχω μια μακρόχρονη πορεία τόσο στο συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο των εκπαιδευτικών, το οποίο υπηρέτησα από διάφορες θέσεις σε περιφερειακό και πανελλαδικό επίπεδο, όσο και μια παράλληλη δράση στο κόμμα μου, επίσης υπηρετώντας από διάφορες θέσεις.

Διατελέσατε κοινοτικός σύμβουλος του πρώην προέδρου Γιάννου Λάπηα και αργότερα βρεθήκατε αντίπαλοι σαν υποψήφιοι πρόεδροι. Πώς συνέβηκε αυτό;
Με το Γιάννο Λάπηα διαφήμισα σε ζητήματα ουσιαστικά, τα οποία για τις θέσεις μου και τις αντιλήψεις μου αποτελέσαν κόκκινη γραμμή. Γι αυτό παρατιθήκα από το κοινοτικό συμβούλιο προκειμένου με τις αρχές μου να φανώ συνεπής, αλλά και στον ίδιο να δώσω τη δυνατότητα να συνεχίσει ανεμπόδιστα το έργο του. Στην πορεία βρεθήκαμε αντίπαλοι ως υποψήφιοι πρόεδροι. Πιστεύω πως και οι δυο προσπαθήσαμε για το καλύτερο.

Από πολλούς η πρώτη σας τετραετία κρίνεται θετική, αφού έγιναν έργα στο χωριό. Αντιθέτως η δεύτερη με πολλά προβλήματα ακόμα και εσωτερικές διαμάχες και με ελάχιστο έργο. Συμφωνείτε; Αν ναι τι πήγε στραβά;
Δεν συμφωνώ διότι και η πρώτη και η δεύτερη τετραετία έχει εξίσου σημαντικά έργα. Θεωρώ λοιπόν ότι συνολικά ο απολογισμός είναι θετικός. Όσον αφορά τα προβλήματα και τις εσωτερικές διαμάχες είναι θέμα γενικότερης συνεργασίας των μελών της συμπολιτείας. Μπορεί να επέφεραν κάποιες καθυστερήσεις στα έργα, αλλά η κοινότητα μέχρι τέλους ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις της.

Σε κάποια συμβούλια υπήρξαν προτάσεις σας που δεν πέρασαν αφού μειοψηφήσατε. Πιστεύετε ότι υπήρξε υπονόμευση του έργου σας από δικού σας συμβούλους;
Δεν μου αρέσει ο όρος υπονόμευση. Πιστεύω όμως ότι υπήρξαν διαφοροποιημένες αντιλήψεις ορισμένων και αποστασιοποίηση των ιδίων από το προεκλογικό μας πρόγραμμα και τις δεσμεύσεις μας απέναντι στους χωριανούς. Χωρίς βέβαια να παραβλέπω, ότι πίσω από αυτή την πρακτική υπήρχαν προσωπικές στρατηγικές, επιδιώξεις και φιλοδοξίες. Εξάλλου το έργο, την πορεία και την συνέπεια του καθενός θα κρίνει και θα αξιολογήσει τόσο ο θεοδωριανός λαός, όσο και η ιστορία.

Αν σας έλεγα να μου πείτε ένα έργο που χαρακτηρίζει τη θητεία σας και ένα έργο που θέλατε πολύ να κάνετε και δεν το καταφέρατε. Ποια θα διαλέγατε;
Πιστεύω ότι όλα τα έργα που έγιναν ήταν άκρως απαραίτητα και έχει το καθένα από αυτά τη δική του ξεχωριστή αξία και έτσι είναι δύσκολο να τα συγκρίνω. Θα έλεγα όμως ότι αυτό που ξεχωρίζει είναι το έργο της Ασπρις Γκούρας διότι θα φανεί πολύ χρήσιμο στο μέλλον για το χωριό μας. Έργο που θα ήθελα και δεν κατάφερα να ολοκληρώσω είναι ο δρόμος Αθαμάνιο – Θεοδώρια. Υπάρχουν οι μελέτες και πιστεύω πολύ σύντομα θα ολοκληρωθεί και αυτό το έργο.

Όλα αυτά τα χρόνια ποια η γνώμη σας για τους φορείς του χωριού; Σε ποιο βαθμό βοήθησαν ή ακόμα και δυσκόλεψαν το έργο σας;
Σαν πρόεδρος δέχτηκα πολλές φορές κριτική από τους φορείς, άλλοτε καλόπιστη και άλλοτε κακόπιστη. Υπήρχαν αυτοί που ακόμα κι αν διαφωνούσαμε βάλανε πάνω απ’ όλα το συμφέρον του χωριού. Υπήρχαν όμως και κάποιοι, που πάνω απ’ όλα βάλανε πολιτικό ή προσωπικό συμφέρον. Σε κάθε περίπτωση προσπάθησα να συνεργαστώ με όλους και να μείνω ανεπηρέαστος από την προσπάθεια κάποιων να παρεμβούν στο έργο της κοινότητας.

Μέλος της Ν.Ε. του ΠΑΣΟΚ Άρτας. Στις εκλογές του Νοεμβρίου προτιμήσατε να είστε υποψήφιος με κομματικό ψηφοδέλτιο στο μητροπολιτικό Δήμο και όχι στο κομματικό ψηφοδέλτιο στα Κεντρικά Τζουμέρκα που σίγουρα θα είχατε καλύτερη τύχη. Γιατί;
Ήμουν υποψήφιος στο μητροπολιτικό δήμο ανταποκρινόμενος στην πρόταση του Γιάννη Παπαλέξη, ενός αξιού και ικανού στελέχους του κόμματός μας. Όσον αφορά το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων η πρόταση μου έγινε πολύ αργά, όταν εγώ ήδη είχα δώσει το λόγο μου στο Γιάννη Παπαλέξη.

Πώς κρίνετε την επιλογή του ΠΑΣΟΚ στο πρόσωπο της κας Καραβασιλή;
Η κυρία Καραβασιλή ήταν μια καλή επιλογή για το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων. Εξάλλου ήταν και η μοναχική υποψηφιότητα, η

οποία έφτασε μέχρι το τέλος της διαδικασίας επιλογής.

Ακούγονται κάποιοι ψιθύροι ότι υψηλόβαθμα κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του Νοεμβρίου δεν στιρίχτην όσο έπρεπε την υποψηφιότητα αυτή. Υπάρχει κάποια βάση ή αυτό τους ψιθύρους ή απλά είναι κακόβουλα σχόλια;
Είναι γνωστό ότι μετά από μια εκλογική ήττα ακολουθεί γκρίνια και εσωστρέφεια. Αυτό είναι αναπόφευκτο, γιατί γίνονται και λάθη και παραλείψεις. Δεν πιστεύω ότι υπήρξε έλλειμμα στη ριζική από τα κομματικά στελέχη. Ίσως όμως κάποιοι κακοί χειρισμοί να δημιουργήσαν προβλήματα και να οδήγησαν σε αυτά τα συμπεράσματα.

Πιστεύετε ότι στην κοινοτική σας θητεία κάνατε λάθη και ποια είναι αυτά;
Κανένας στην τοπική αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν έκανε κανένα λάθος. Λάθος δεν κάνει αυτός που δεν κάνει τίποτα. Νιώθω όμως ικανοποίηση και έχω ήσυχη τη συνείδηση μου διότι υπεραποστήκα με εντιμότητα και διαφάνεια το χωριό και τα συμφέρόνά του χωρίς υστεροβουλία.

Πιστεύετε στον Καλλικράτη και πως φαντάζεστε το μέλλον του χωριού μετά την εφαρμογή του;
Ο Καλλικράτης είναι μια φιλόδοξη διοικητική μεταρρύθμιση, που εάν προχωρήσει ουστά θα έχει καθοριστική συμβολή στην ανάπτυξη της χώρας. Χρειάζεται όμως πόρους και ικανούς ανθρώπους να τον υπηρετήσουν. Όσον αφορά για το χωριό μά δεν έχει να χάσει τίποτα από τον Καλλικράτη, αρκει να εκπροσωπείται επάξια από τους αειτούς του.

Μετανιώσατε για την ενασχόλησή σας τόσα χρόνια με τα κοινά; Θα συνεχίσατε να ενδιαφερόστανε για το χωριό και τα προβλήματά του;
Δεν μετανιώνω για τίποτα. Εξάλλου η ενασχόληση με τα κοινά έχει χαρές και λύπες. Η πολιτική είναι μικρόβιο που δεν θεραπεύεται και θα συνεχίσω να ενδιαφερόμαι για το χωριό και τα προβλήματά του.

Ο τελευταίος πρόεδρος της κινότητας Θεοδωριάνων. Τι συνησθήματα νιώθετε;
Είναι φυσικό και ανθρώπινο να υπάρχει μια συγκίνηση γνωρίζοντας ότι κλείνει ένας κύκλος για το χωριό και ανοίγει ένα νέος. Και δεν αναφέρομαι στον εαυτό μου, αλλά στο γεγονός ότι τα Θεοδώριανα, όπως και όλα τα χωριά μπαίνουν σε μια νέα εποχή. Εύχομαι οι μέρες που θα έρθουν να είναι καλύτερες για το χωριό μας.

Ίσως είναι η τελευταία σας δημόσια ευκαιρία να απευθυνέστε ένα σύντομο μήνυμα στους συγχωριανούς. Αισθάνεστε την ανάγκη να τους πείτε κάτι;
Αισθάνομαι την ανάγκη να τους ευχαριστήσω για την εμπιστοσύνη με την οποία με περιέβαλλαν στο διάστημα της θητείας μου και τους καλώ και στο μέλλον να κάνουν σωτές επιλογές, να στέκονται αρωγοί, συμπαραστάτες αλλά και αυστηροί κριτές σε όσους ασκούν εξουσία, όταν πρέπει, προκρίνοντας πάνω απ’ όλα το συμφέρον του χωριού. Αυτό πρέπει να είναι ο στόχος και η επιδίωξη όλων μας και τίποτε άλλο.

ΟΙΚΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ: οι πραγματικές έννοιες των όρων

Του Δημήτρη Κασελούρη

Οι όροι οικότουρισμός και αγροτουρισμός πρωτοεμφανίστηκαν στην πατρίδα μας μόλις πριν δύο δεκαετίες. Ο οικότουρισμός και ο αγροτουρισμός αποτελούν ένα είδος ποιοτικού τουρισμού, που εξελίχθηκε στην Κεντροδυτική Ευρώπη εδώ και περίπου πενήντα έτη. Για να είμαστε ακριβείς στους όρους οικότουρισμός και αγροτουρισμός, πρέπει να μιλούμε λίγο πιο βαθιά στις έννοιες. Οικότουρισμός : Όπως μας αποκαλύπτει το πρώτο συνθετικό του όρου (οίκος), μας παραπέμπει στη γη που είναι ο οίκος όλων των ανθρώπων, και το δεύτερο συνθετικό (τουρισμός) που είναι η αναμνήχη του ανθρώπου σε κάποια άλλη περιοχή από την περιοχή διαμονής και διαβίωσής του.

Ο οικότουρισμός δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συγχέεται με τον μαζικό τουρισμό. Κατά τον Καθηγητή David A. Fennell ως ανυπέβλητος όρος, είναι ο όρος (φερώνμενη ικανότητα). Ο όρος αυτός μας βάζει την προϋπόθεση, ότι ο αριθμός των επισκεπτών – τουριστών που επισκέπτονται μια περιοχή, δεν πρέπει να ξεπερνούν τον αριθμό των κατοίκων της περιοχής που επισκέπτονται, ώστε οι κάτοικοι να μπορούν να ανταποκριθούν στην φιλοξενία του αριθμού των τουριστών και να τους παρέχουν ικανοποιητικές υπηρεσίες.

Το προφίλ του οικότουρίστα είναι το προφίλ του ανθρώπου που κουρασμένος από τον κλασικό μαζικό τουρισμό του (όλες οι διακοπές και οι παροχές μέσα σε ένα ξενοδοχείο), αποζητά το αυθεντικό και την ελευθερία κινήσεως. Σε κάθε οικότουριστική εξόρμηξη αναζητά την επαφή με την φύση, την μοναδικότητα του τοπίου της περιοχής που επισκέπτεται, την διεισδυση στον πολιτισμό των ανθρώπων της περιοχής, την ιδιαιτερότητα των νημάτων της Φύσης και του Ανθρώπου και τέλος την προεμία του οικότοπου που επισκέπτεται. Αγροτουρισμός : Μια διαφανής τουριστική φιλοσοφία επαφής του ανθρώπου να τον υπηρετήσουν. Όσον αφορά για το χωριό μά δεν έχει να χάσει τίποτα από τον Καλλικράτη, αρκει να εκπροσωπείται επάξια από τους αειτούς του.

Οι αγροτουριστικές επιχειρήσεις είναι επιχειρήσεις καθαρά αγροτικού χαρακτήρα και οι ιδιοκτήτες τους αγρότες ή κτηνοτρόφοι, που παράλληλα με τις αγροτικές τους εργασίες στον ίδιο χώρο του αγροκτημάτος, διατηρούν και ένα κατάλυμα οκτώ ως δέκα κλινών που μπορούν να υποδεχθούν ένα τέτοιο μικρό αριθμό επισκεπτών. Το προφίλ του αγροτουρίστα είναι ο κλασικός άνθρωπος των πόλεων, που μετά τον εγγκαισμό που του επέβαλλαν στα αστικά κέντρα, αισθάνεται την ανάγκη επιστροφής στο φυσικό του περιβάλλον όπου σε συνεργασία με την φύση και την πανίδα, θα ήσει έτσι για λίγες ημέρες μια εμπειρία η οποία είναι καταγεγραμμένη στο γονιότιό του. Σκοπός του αγροτουρισμού είναι ο άνθρωπος της πόλης να γνωρίσει τους ανθρώπους που αγροκτημάται, τα άωα και τις καλλιέργειές τους, να γνωρίσει αυθεντικές γεύσεις παραδοσιακών γευμάτων, να χαλαρώσει και αν το επιθυμεί μπορεί να συμμετάσχει με τους ιδιοκτήτες του αγροκτημάτος στις κτηνοτροφικές ή αγροτικές εργασίες τους. Τέλος σημαντικό θα ήταν να τονίσουμε, ότι ο μόνος υπέραιτος και ανώδυνος τρόπος να αποκτήσει ο άνθρωπος των πόλεων την τεχνολογία της επιβίωσης και της ζωής στη φύση, είναι να επισκεφθεί μια αγροτουριστική επιχείρηση που δυστυχώς στην Ελλάδα είναι μετριημένες στα πέντε δάκτυλα των χεριών μας. Αυτό συμβαίνει διότι κάποιου πήραν επιδότηση από το Ελληνικό Κράτος και την Ευρωπαϊκή Ένωση για αγροτουριστικά καταλύματα και αυτά σήμερα παρέχουν υπηρεσίες “ rooms to let “, χωρίς να πληρώζουν ούτε κατά το ελάχιστο τα προαναφερόμενα του αγροτουρισμού .

Αφιέρωμα...

Οι «δικοί μας» πρώτοι νεκροί στο έπος του 1940.

Του Δημήτρη Στεργιούλη

*... Χωρίς έλλα καρδιά
Κείταται σαν τσουροψημμένη χλιταίνη.
Αόδο το κράνος, λιασπυμένο το αίμα,
Στο γήλιό το μουστρελισμένο μπράτσο
Κι ανάμεσα' αν' τα φρόντα --
Μικρό μικρό πιναδάι, δαχτυλιό της μοίρας
Μικρό μικρό πιναδάι κοκκινέμαυρο
Πιναδάι όπου κρινώνει ή θύμιση!*

*... Τα βουνά της Αλβανίας βροντάζανε
Υστερα βούσαν χιόνι να ξεζιγίνουν
Το κορμί του, σωτηηλό ναάξιο της αυχίς
Και το στόμα του, μικρό ποητή ακεχλάτιστο
... Βροντάζαν τα βουνά της Αλβανίας
Δεν έκλαψαν
Γιαί να κλάψουν,
Ήσαν γενναίο παιδί!*

*Μο βήμα πρωινό στη γήλιό που μεζαζιώνει
Ολοένα εκείνος ανεβαίνει
Ποητιά του χαιρετούν, τον φαίνονται αδερφάκια του
Ανθρώποι τον φωνάζουν, τον φαίνονται συντροφί του
"Ποητιά καλή ποητιά μου, εδών τζειλώνει ο θάνατος!"
"Σύντροφου σύντροφου καλόι μου, εδών ή ζωή αρρίζει"*

Η Ελλάδα και μια ελεύθερη Δωδεκάνησο», ριπή πολυβόλου τον εφόνευον. Τη διοίκηση του λόχου αναλαμβάνει αμέσως ο 38χρονος έφεδρος ανθυπολοχαγός Ελευθέριος Ντάσκας από τον Πλάτανο Τρικάλων. Σε λίγα λεπτά της ώρας πέφτει και αυτός... Ο Λευτέρης Ντάσκας τάφηκε από ντόπιους στον οικισμό Ζούζουλη της Καστοριάς. Γεννήθηκε στον Πλάτανο Τρικάλων. Γιός του δάσκαλο Χρήστω Ντάσκα, ο οποίος γεννήθηκε στα Θεοδώριανα, αλλά στις αρχές του περασμένου αιώνα εγκαταστάθηκε στον Πλάτανο Τρικάλων. Το τελευταίο από τα έξι αγόρια της οικογένειας, Ακολουθεί στο δρόμο της θυσίας για την πατρίδα τον μεγαλύτερο αδερφό του Νίκο, ο οποίος σκοτώθηκε στον πόλεμο του 1914-18. Στην πλατεία του Πλάτανου Τρικάλων έχει στηθεί από το 1980 ορειχάλκην προτομή του Ελ. Ντάσκα. Από τότε τελούνται προς τιμήν του την πρώτη Κυριακή κάθε Νοεμβρίου τα "Ελευθέρια", πολιτιστικές – αθλητικές εκδηλώσεις, αφού ήταν και πρωταθλητής του Γυμναστικού συλλόγου Τρικάλων. Επίσης στην Άρτα, οδός στην περιοχή "Τρίγωνα" έχει πάρει το όνομά του.

Σπύρος Τλούπας

Γεννήθηκε στα Θεοδώριανα το 1916. Η 28η του Οκτώβρη του βρισκεί

Η ΑΜΗΛΕΤΥΗ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Με μεγάλη χαρά ξαναύασα μετά από πάρα πολλά χρόνια, το νήμα με τη γενέθλια γη των παππούδων μου, (νήμα που κόπηκε από την εραλτική αστικοποίηση της μεταπολεμικής περιόδου και έστειλε τον παππού Λάμπρο Μαντέλο εσωτερικό μετανάστη στην πρωτεύουσα). Ένα πρόσημο ταξίδι στα Θεοδώριανα πρότερο το καλοκαίρι, ένα πανό διαμαρτυρίας με την υπογραφή ΟΡΕΙΝΟΙ, και η συγκίνηση της συμμετοχής στο Διπλοκάγκελο της πλατείας με τους ήχους της αγαπημένης Κωστήλάτας στάθηκαν το ερέθισμα για αυτό που στερεότυπα ονομάζεται «επιστροφή στις ρίζες». Για να επιστρέψεις όμως κάπου, σημαίνει πως έχεις απομακρυνθεί, γεωγραφικά, συναισθηματικά ή όπως αλλιώς... Ο σύγχρονος τρόπος ζωής επέβαλε σε πολύ κόσμο ίσως μια γεωγραφική απομάκρυνση. Αλλά το ουσιαστικό δόδεμο με τον ομφάλιο λώρο δεν κόβεται, οι μνήμες δεν διαγράφονται με μια μονοκοτυλιά. Κοιμώται σε μια γωνίτσα της καρδιάς για να ξαναγεννηθούν όταν οι συνθήκες γίνουν πιο «ενοιακές». Και μάλιστα όταν συνειδητοποιήσεις ότι μόνος τρόπος, μόνος δρόμος για την έξοδο από τα προβλήματα είναι η κοινωνική συνοχή, η αγάπη, η αλληλεγγύη. Όσοιες επιλέσαμε συνείδητα να ζούμε στη την επαρχία, αναμετρήσαμε καθημερινά με τα δύσκολα: απόμωση, έλλειψη υποδομών, προοδευτική ερημότητα των χωριών μας. Αλλά και με τα δυσκολότερα: πίεση για υιοθέτηση ενός τρόπου ζωής περιαρκακωμένου και εγωκεντρικού, ριξή του κοινωνικού ιστού και εντεινόμενος ατομισμός, εφέδς τηλεοπτικών δικτύων αλλά και κοινωνικών στερεότυπων. «Εμπόλεμη κατάσταση» με δυο λόγια που ξετυλιχτηκε και εντάθηκε παράλληλα με τη στρεβλή ανάπτυξη της μεταπολεμικής ελληνικής κοινωνίας. Στον πόλεμο χρειαζόσαι όμως όπλα για να αμυνθείς. Τα πιο προφανή θεωρήθηκαν αρχικά η άκρτη επιστροφή στο παρελθόν, η τυπολατρική συντήρηση των παραδόσεων, η άνευ όρων λατρεία του χθες, η μετά βεβλημίας απόρριψη του οποίου νέου, αλλά και του «άλλου» στις φέλεβες του οποίου δεν έτρεχε πεντακάθαρο «ελληνικό» αίμα... Στάση που απομάκρυνε από τους αληθινούς χιμυούς της παράδοσης τους νέους και ανήσυχους, τους προηλημματισμένους ανθρώπους. Δεν ήταν τυχαία η πρωιύτερη χρήση του όρου «ενοιακές συνθήκες». Σήμερα, μετά από μισόν αιώνα πλούσιας και πολύπλευρης πείρας, εν μέσω γενικευμένης πολιτισμικής, κοινωνικής και οικονομικής κρίσης, οι συνθήκες είναι πράγματι ενοιακές, ακόμη κι αν κάτι τέτοιο φαντάζει παράλογο. Όταν βυθιστείς στον πάτο του βαρελιού, το να ξαναενβείς στην επιφάνεια είναι μονόδρομος. Αρκει βέβαια να έχεις στις αποσκευές σου ένα όμορφο, ζωντανό, προωθητικό όνειρο... Τέτοιο είναι κατά τη γνώμη μου το κοινωνικό αλληλέγγυο χθες, η εμπιστοσύνη στη συλλογικότητα, οι διαρκώς μεταβαλλόμενες, μη στατικές, εμπλουτιζόμενες από το σημερα, παράδοσεις. Οι λαϊκοί άνθρωποι του χτες, οι γιαγιάδες κι οι παππούδες μας δηλαδή, με την εκ φύσεως θετική στάση για

στα 25 χρόνια του να υπηρετεί στο 3/40 Σύνταγμα Ευζώνων της 8ης Μεραρχίας με έδρα το Καλιτάκι. Στο ίδιο Σύνταγμα υπηρετούν και άλλοι Θεοδωριανίτες όπως ο μπαρμπα Κώστας Παπαντζίκος, ο οποίος αποτελεί και τη μόνη πλέον ζωντανή μαρτυρία, αφού θυμάται και δηγγείται σαν τώρα τις τραγικές εκείνες στιγμές. Είναι οι πρώτες ώρες του πολέμου και η 8η Μεραρχία καλείται να αναχαιτίσει τις πρώτες επιθέσεις των Ιταλών, πριν ακόμα στην Αθήνα ηγήσουν οι ανατρησιαστικές σερίφρες του πολέμου και ενώ οι Έλληνες κοιμούνται ακόμα. Στις φοβερές μάχες ρίχνεται και το 3/40 Σύνταγμα Ευζώνων με τους Θεοδωριανίτες. Ο Σπύρος Τλούπας, σύμφωνα πάντα με τη μαρτυρία του μπαρμπα- Κώστα Παπαντζίκου, σμφεται θανάσιμα τραυματισμένος από βλήμα όλουτο το πρωί της πρώτης κιάλας μέρας του πολέμου, λίγο έξω από το Καλιτάκι. Είναι ο πρώτος νεκρός του 3/40 συντάγματος Ευζώνων στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο. Σύμφωνα με άλλες μαρτυρίες, έπεσε βαριά τραυματισμένος και εκλιπαρούσε μέχρι την τελευταία του στιγμή τον συγχωριανό μας Γρ. Κουτσούνη να τον λιψώσει, σκοτώνοντας τον ο ίδιος. Σαν ελάχιστο φόρο τιμής στους δυο συγχωριανούς μας, οι σκόρπιοι στίχοι από το αριστούργημα του Οδυσσέα Ελύτη: «Άμα ηρωικό και πένθιμο για το χαμένο ανθυπολοχαγό της Αλβανίας»

Το άγαλμα του Λευτέρη Ντάσκα στον Πλάτανο Τρικάλων

τη ζωή και τις δυσκολίες της, μπόλασαν την ασχήμια της καθημερινότητας του πραγματικού με την ποιητικότητα του μεταφυσικού, καταλώνοντας τους αποδόρατους νύμφου του φυσικού κόσμου. Με τα τραγούδια, τις γευσιές, τα χειροτεχνήματα, με τα παραμύθια και τους χορούς τους, δημιούργησαν τη δυνατότητα αλλά και τη δυναμική ενός άλλου κόσμου. Αυτό που εμείς λέμε παράδοση. Η συνείδησή ήταν συσθετική με άλλες στάσεις ζωής, απόλυτα προοδευτικής, με στοιχεία αντίστασης στις δύσκολες συνθήκες του τότε. Συνέχισαν αλλά και δημιουργούσαν, κληρονομούσαν αλλά και εμπλουτίζαν τα στοιχεία του λαϊκού πολιτισμού. Σήμερα, εποχή όπου προβάλλονται κονσερβρισμένοι δθθεν «μονόδρομοι», και «ιεροποιημένες» νηκρετίβες υπονόμευουν τη ζωή μας, ο λαϊκός άνθρωπος του χτες, πασχίζει να μας μιλήσει με τον μόνο τρόπο που μπορεί: με τα στοιχεία μιας παράδοσης που ζει και θα ζει όσο θα κατορθώνει να αντιστέκεται στον ψευδιπγραφο πολιτισμό του ΜΜΕ και των πατρώνων τους. «Είναι σαν να είναι κλείνει το μάτι και μας λέει: «Αδέφια ο κόσμος που βλέπεται δεν είναι αυτός που φαίνεται. Τα πάντα είναι δυνατό, τα πάντα μπορεί να συμβούν! Αρκει να το θελήσεις, αρκει κι εσύ ο ίδιος να το θεεις έτσι και να τοποθετηθείς ανάλογα...» (από το ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2011, ΛΑΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ, με επίμελια του Δημήτρη Προυσιάη, εκδόσεις ΑΐΣυνέχεια). Σήμερα οι δρακοί και οι καλλικαντζαροί έχουν εκουυχρονοσήνη μορφή, δεν επιδιώκουν τη φυσική μας εξόνηση, στοχεύουν σε πιο καιριο σημείο, στο μεγάλο μας. Ο «πόλεμος» τους εκουυχρονοείται με πολυάμορφο «όπλα μαζικής αλλοτρώσεως»: ο κοινωνικός κλιβαλισμός αποτελεί τον πρωταρχικό τους στόχο. Κάπου εδώ ανοίγει ο δρόμος για μια ουσιαστική και γόνιμη επιστροφή στις ρίζες. Για την ακρίβεια, για τα δομικά στοιχεία της λαϊκής παράδοσης που κράτησαν την κοινωνική συνοχή σε καιρούς χαλεπούς, παρόμοιους με τους σημερινούς, όπου ευρωπαϊκά και, δυστυχώς ομοεθνείς «Επιτάτες» προσπάθων να κινήσουν τα νήματα της καθημερινότητας μας κατά πως εξυμπετρούν καλύτερα τους ανομολόγητους πόθους τους. Όμως εμείς ξαναφερόμαστε στο καθημερινό λεξάλογο την πιο ανατρηπτική λέξη: ΑΜΗΛΕΤΥΗ. Σαν την πεμπουσία της λαϊκής μας παράδοσης, σαν μόνη προοπτική και ελπίδα. Δίκτυα αλληλεγγύης στις γεγιτικές και τα χωριά, στην εγκαταλειμμένη επαρχία (αλλά και στις υποβαθμισμένες γεγιτικές της πόλης). Να ξανα-αναηπόησουμε τους τόπους των παππούδων μας, όχι σαν γραφικό προορισμό βραχυχρονών διακοπών, για προημθηα «παράδοσιακά» προϊόντων και τυπική αναθέρησηση απονεκρωμένων κοινωνικών σχέσεων. Αλλά μαζί με βαρελίσιο κρασί και ζυμωτό ψωμί , να μοιραστούμε και το βάρος των δύσκολων καιρών που είναι στην πόρτα μας, να διεκδικήσουμε μαζί καλύτερες μέρες, να συνθέσουμε τα δικά μας αισιόδοξα τραγουδιά, να χορεύουμε τους δικούς μας ανιστάτους χορούς. Και η μεγαλύτερη χαρά, η μεγαλύτερη συγκίνηση, η μεγαλύτερη επιδιώξη θα 'ναι να έχουμε κοντά μας και τα νέα παιδιά, που πρέπει να κρατούν τον πρώτο ρόλο σ' αυτό το... «επικρατούμενο»... πανηγύρι.

**Με όλο το σεβασμό και την αγάπη μου,
Άβα Μπουλούμπαση - από την ορεινή Λακωνία**

Μια φωτογραφία...μια ιστορία.

Θεοδώριανα 1954. Η νύφη στην κορυφή της γαμήλιας πομπής κατεβαίνει τα «καγγέλια», το ιστορικό μονοπάτι που ένωνε τα Θεοδώριανα με τη Νεραίδα, την Ηπειρο με τη Θεσσαλία, αφού δεν υπήρχε αμαξιτός δρόμος. Η πομπή έχει ξεκινήσει από το «Κατρό» Τρικάλων, χωριό της νύφης (Αγγέλω Τσέλιου) και θα καταλήξει στην πλατεία Θεοδωριάνων και στην εκκλησία του Αϊ-Γιώργη, όπου περιμένει ο γαμπρός, ο συχωρεμένος μπαρμπα - Γιώργος Χάιδος, για τα στέφανα.

Η νύφη ξεκαβαλικεύει για λίγο από το κάτασπρο άλογο, για μια αναμνηστική φωτογραφία. Δίπλα της ο πατέρας της και τ' αδέρφια της. Πίσω ακολουθεί το σόι της νύφης με τα προικιά φορτωμένα σε άλογα και μουλάρια, στολισμένα με πολύχρωμα χράμια και μαντζουράνες στα καπίστρια. Η πομπή εντυπωσιακή, αφού τα τελευταία ζώα χάνονται πίσω στα «καγγέλια». Την ίδια ώρα το σόι του γαμπρού θα αγναντεύει από τον «Όχτο», στα πρώτα σπίτια του χωριού.

Της νυφιάτικης πομπής πάντα προπορεύονταν οι «συχαριάτες». Νέοι άντρες, έφιπποι πάνω στα πιο όμορφα άλογα, με γοργό καλπασμό στα "τέσσερα" έφταναν πρώτοι στην πλατεία, για να φέρουν τα συχαρίκια στο σόι του γαμπρού: Η νύφη φτάνει...

Η φωτογραφία μάρτυρας μιας άλλης εποχής και ενός εθίμου που έσβησε, μαζί με το ιστορικό μονοπάτι Θεοδώριανα- Νεραίδα, αφού κι αυτό σήμερα μόλις αχνοφάνεται πινυμένο στην πυκνή βλάστηση.

(Η φωτογραφία από το σπάνιο αρχείο που μου έστειλε ο Γιάννης Χάιδος από την Αμερική, που όμως δεν πρόλαβε να τη δει δημοσιευμένη. Έφυγε από κοντά μας αρχές Δεκεμβρη μένοντας για πάντα στο Χάρισμπουργκ της Πενσυλβάνια εκεί που έζησε σχεδόν ολόκληρη τη ζωή του. Η φωτογραφία αφιερωμένη στη μνήμη του..)

Δημ.Στε.

Θεσμός το Αυγουστιάτικο γλέντι στο ποτάμι

Στις 16 Αυγούστου, δεύτερη μέρα του πανηγυριού, έγινε τελικά το ημερήσιο γλέντι του περασμένου καλοκαιριού στο ποτάμι. Ο κόσμος πολύς, πάνω από 300 άτομα, ψητά, γλέντι, χορός, μπύρες και τσίπουρο, αλλά και βουτιές από μικρούς και μεγάλους στα παγωμένα νερά του Γκούρα. Ευχαριστούμε τα παιδιά της ορχήστρας, με τον Ηλία Τζερεμέ στο κλαρίνο, το Γιάννη Παπαγιάννη στο τραγούδι, τον Αλέκο Τάτση με το μπουζούκι του που βρέθηκε για λίγο μαζί μας και την ευχάριστη έκπληξη την Αναστασία Ζώη με την υπέροχη φωνή της. Επίσης τους ψήστες που "ψήθηκαν" για μας, την Αθανασία Ζώη, το Χρήστο Παπαχρήστο, τη Ζανέτη Λάππα, τη Φωτεινή Τζουβάρα, τον Αλέκο και τη Σταθούλα Παπαντζίκου, τη Λάκη Λιανό, που και λόγω επαγγέλματος, πρόσφερε και έψησε ότι καλύτερο είχε. Όλους όσους πρόσφεραν με οποιοδήποτε τρόπο, αλλά και όλους αυτούς κυρίως τα νέα παιδιά, που έφεραν τη δροσιά τους και το κέφι τους. Να ανανεώσουμε λοιπόν το ραντεβού μας για το φετινό καλοκαίρι την ίδια μέρα και στο ίδιο μέρος. Για κάτι πιο οργανωμένο, αλλά το ίδιο αυθόρμητο.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε για άλλη μια φορά όλους αυτούς, που τόσα χρόνια στηρίζουν οικονομικά την προσπάθειά μας, δίνοντας ακόμα και το υτέρημά τους. Ωστόσο η οικονομική ενίσχυση προς το σύλλογό μας και την ΟΡΕΙΝΗ μάς είναι αναγκαία, αφού δυσκολευόμαστε να καλύψουμε τα βασικά λειτουργικά μας έξοδα (εφημερίδα, δορυφορικό ίντερνετ, ιστοσελίδα).

Στείλτε τη συνδρομή σας:

Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση : Σύλλογος ΟΙ ΟΡΕΙΝΟΙ, Χρήστου Μηλιώνη 15 Άρτα 47100 .

Με κατάθεση στους λογαριασμούς: ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, Αριθμός λογαριασμού: 9800563883-6 και ALPHA BANK: Αριθμός λογαριασμού 410-002101-201526.

Στον ταμία του συλλόγου μας Δημήτρη Κασελούρη ή σε κάποιον από τα μέλη του Δ.Σ.

ΟΙ ΟΡΕΙΝΟΙ

Λόγια...

«Ποιοι είναι αυτοί «οι Ορεινοί» ρώτησαν δυο δημοσιογράφοι που έψαχναν να μας βρουν το δεκαπενταύγουστο στο χωριό. «Κάτι...φρικιά απ' την Αθήνα» ήταν η απάντηση από εκπρόσωπο του γνωστού «κύκλου». Κολλημένα μαυλά, υποτίθεται και μορφωμένα τρομάρα τους.

Για κακή τύχη όμως, οι δημοσιογράφοι ενθουσιάστηκαν περισσότερο με το χαρακτηρισμό «φρικιά» και αφού γνώριστήκαμε κάναμε και μια πολύ καλή συζήτηση για όλα.

Και καλά τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. σπανίως μεν, αλλά όλο και πάμε καμιά βόλτα στην Αθήνα. Αυτός ο Θανάσης ο Κολτούκης, αντιπρόεδρος του συλλόγου, που ξεχειμάζει με το κοπάδι του, στην πλατεία Εξαρχείων;

Με την εκλογή δημοτικών και τοπικών συμβούλων προκύπτει κεφαλαίωδες ζήτημα, το οποίο η νομοθεσία του "Καλλικράτη" δεν αντιμετωπίζει: Ποιός θα σέρει, τον Δεκαπενταύγουστο, πρώτος το χορό στο διπλοκάγκελο, κάποιος δημοτικός σύμβουλος ή ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου;

Να που τέτοια προβλήματα τα είχαμε λυμένα από χρόνια. Πρόεδρος, παπάς, προεδρίνα και παραπίσω οι υπόλοιποι.

Φούλ Γκορόγια στο Τοπικό συμβούλιο. Γιώργος, Σωτήρης, Αρετή. Εύλογη λοιπόν η απορία συγχωριανού: Πόσοι είναι τελικά αυτοί οι Γκορογαίοι;

Με τα προικιά της πάει η κοινότητα Θεοδωριάνων στο νέο Δήμο. Και όχι με τίποτα μαλλινουσέντονα αλλά με 67.000 ευρώ παρακαλώ. Αυτά δηλαδή που το απερχόμενο κοινοτικό συμβούλιο δεν μπόρεσε να τα δουλέψει μέσα στο χωριό.

Και αναρωτιέστε γιατί; Γιατί σε ένα κοινοτικό συμβούλιο από επτά ανθρώπους οι περισσότεροι δεν μιλούσαν μεταξύ τους, άλλοι διαφωνούσαν και δεν ήξεραν γιατί διαφωνούν, άλλοι δεν ήξεραν γιατί πράγμα κουβέντιαζαν, η μισή συμπολίτευση έκανε αντιπολίτευση στη άλλη μισή. Αλαλούμ...

Κατευθείαν στα βαθιά οι νέοι καλλικρατικοί άρχοντες. Με ταμεία άδεια, με ένα κρατικό μηχανισμό να παραπαίει, με το χειμώνα να δείχνει τα δόντια του...

Κυκλοφόρησαν κάποιες φήμες που ήθελαν τους ορεινούς να συνδιαλέγονται με τις εταιρείες για τα υδροηλεκτρικά. Γνωρίζουμε πως από ποιους και γιατί. Ένα πράγμα να ξέρουν: Ότι τον αγώνα που ξεκινήσαμε θα τον πάμε μαζί με όλους τους χωριανούς μέχρι τέλους.

Είναι σίγουρο πως αν συνεχίσουν οι εταιρείες τα σχέδιά τους στα Θεοδώριανα θα γίνει της... Κερατέας!

Πράγματι στεναχωρήθηκαν κάποιοι υποψήφιοι που δεν εκλέχτηκαν. Αλλά δεν τους φταίει σε τίποτα οι ορεινοί. Άς μην στριμώχνονταν από τον Ιούνιο μήνα σε ψηφοδέλτιο υποψηφίου, που ούτε καν γνώριζαν.

Άμα δεν ήξεραν ας ρώταγαν πρώτα.

Είναι νόμος πλέον στα Θεοδώριανα. Όποιος δεν έχει ξεκάθαρη θέση για τα ποτάμια τον ...παίρνε η κατεβασιά.

Πριν από τις ενστάσεις, κάποιοι κοιμητικοί υποψήφιοι έπρεπε να δουν πιο ψύχραμα τα αποτελέσματα των εκλογών και ιδίως εκεί στα Λεπανά και στις όμορες κοινότητες.

Και μη μου πείτε ότι η δύναμη του ΠΑΣΟΚ σε αυτά τα χωριά είναι μόνο δυο τρεις ντουζίνες ψηφοί.

Συνέντευξη Κώστα Κωστούλα. Για την ταμπακέρα ...ούτε λόγος. Αλλιώς άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε.

Θλιβερή εικόνα το πρωί του Δεκαπενταύγουστου: οι κάδοι μπροστά από τα μαγαζιά της πλατείας γεμάτοι σκουπίδια και γύρω τους για εορταστικό γκεκόρ δεκάδες σακούλες απορριμμάτων. Η αποκομιδή των σκουπιδιών είχε γίνει την παραμονή. Οι καταστηματαρχές κατέβασαν τα σκουπίδια εθελοντικά όταν έκλεισαν, γνωρίζοντας ότι είναι Δεκαπενταύγουστος. Μια τέτοια εικόνα θίγει πρώτα απ' όλα αυτούς σαν επαγγελματίες που ζουν από την πλατεία και το πανηγύρι και δεύτερον δυσφημεί ολόκληρο το χωριό.

Με άκρα μυστικότητα και συνωμοτικότητα δυο πιτσιρικάδες το καλοκαίρι έξω από το κοινοτικό γραφείο κολλημένοι στο laptop και στο facebook. Πίστευαν ότι «κλέβουν» ίντερνετ από το κοινοτικό γραφείο. Που να ήξεραν ότι και η κοινότητα «κλέβει» από τους «Ορεινούς».

Πάρα πολλούς βλέπω το καλοκαίρι με τα λάπτοπ παραμάσχαλα. Καμιά συνδρομή δεν είδαμε όμως. Κατά τα άλλα τ' ακούμε κιόλας στο γνωστό έντυπο των Αθηνών.

Εφημερίδα, λιφτ στο Λιβάδι, δορυφορικό ίντερνετ, κάμερα, site, δικηγόροι παλιότερα, γλέντια στο ποτάμι, όλα με λεφτουδάκια απ' το ταμείο μας και την τσεπούλα μας. Που να είχαμε και μεις ...μεγάλο ευεργέτη!

Μετά το μεγάλο αδερφό ...ο μεγάλος ευεργέτης!

Στο νέο αυτό τηλεπαιχνίδι, οι παίχτες είναι αποκλεισμένοι σε ένα ορεινό χωριό της Ηπείρου και ακούν συνεχώς στη διαπάσαν από μεγάφωνα, που είναι εγκατεστημένα στην πλατεία του χωριού το σύνθημα: ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ. Νικήτης ανακηρύσσεται όποιος στο τέλος γλιτώσει το ...τρελάδικο.

Και το βραβείο; Ένα μικρό υδροηλεκτρικό στο ρέμα του ...Χαράλαμπος!

Στο ημερολόγιο της Αδελφότητας που κυκλοφόρησε κάποιες φωτογραφίες ανήκουν σε Ορεινούς. Ναι αυτών που σύμφωνα με την εφημερίδα της χρησιμοποιώντας αθέμιτους τρόπους και απαράδεκτες ενέργειες κατέστρεψαν το χωριό. Ούτε καν ρωτηθήκαμε. Άσε που το ημερολόγιο πουλιέται κιόλας.

Όχι δεν χρειάζεται πανικός! Δεν κάνουμε χρήση των δικαιωμάτων μας. Απλώς το λέμε για να καταλαβαίνει και να μαθαίνει κι ο κόσμος.

Και για να σοβαρευτούμε: κύριε Σταύρο Σκουτέλα. Το να γράφει κανείς τη γνώμη του και να διαφωνεί με κάποιον είναι θεμιτό και στοιχείο της δημοκρατίας. Το να γράφει ψευδή προσπαθώντας να συκοφαντήσει και να θίξει την τιμή και την υπόληψη κάποιου, είναι πάρα πολύ σοβαρό. Η ανάκληση από μέρους σας του δημοσιεύματός σας σχετικά με τα αιολικά πάρκα, το πρόεδρο των Ορεινών και τη συζήτηση που έγινε στη Συνέλευση του Συνεταιρισμού, είναι επιβεβλημένη ...

Δηλώσεις Αυτοδιοικητικών τη μέρα των Θεοφανείων: Μαρίνος Γαρνέλης: "Αυτοί που ψάχνουν να βρουν φιλέτα, ενώνοντας τις εταιρείες, να πάνε στα κρεοπωλεία, γιατί εδώ δεν θα βρουν τίποτε". Ελπίζουμε να μην γίνουν τα Θεοδώριανα το καλύτερο ...κρεοπωλείο του Δήμου.

Χρήστος Χασιάκος: "Το πρώτο μίνιγμα είναι να διατρανωθεί η πίστη των κατοίκων των παραποτάμιων οικισμών ότι δεν χρειάζονται άλλα φράγματα στον Άραχθο ποταμό". Σαν Δήμαρχος Αγνάντων δώδεκα χρόνια είχατε την ίδια άποψη; Και καλά στον Άραχθο στους υπόλοιπους οικισμούς π.χ. Θεοδώριανα να φτιάξουμε φράγματα;

Σταυρούλα Καραβασιλή: "Θέλουμε ποτάμια καθαρά. Θέλουμε ποτάμια με δύναμη να κυλούν ελεύθερα. Γι' αυτό αγωνιστήκαμε και θα αγωνιζόμαστε πάντα". Στα πλαίσιά της ...πράσινης ανάπτυξης;

Απορίες κτηνοτρόφου: Προτείνει ο κύριος περιβαλλοντολόγος και μελετητής υδροηλεκτρικών να φέρουμε γόνυ ψαριών να ριζούμε στα ποτάμια ώστε να γίνουν πόλος έλξης για ερασιτέχνες ψαράδες. Καλά άμα σωληνώσουμε όπως αυτός θέλει τα ποτάμια, που θα φαρεύουμε μέσα στις ...σωλήνες;

Διάβασα ότι θέλησε η Αδελφότητα να κάνει κάποια έργα στο χωριό και εμποδίστηκε. Ποια έργα και από ποιους εμποδίστηκε;

Οι κτηνοτρόφοι καλά κρατούν όσο βέβαια αντέχουν. Αυτά όμως τα σκουριασμένα μυαλά που γράφουν και γράφουν, τι έχουν προσφέρει μέχρι τώρα στους κτηνοτρόφους; Τι έχουν κάνει να μην ερημώσει το χωριό;

Για άλλη μια φορά ευχαριστούμε τον Κώστα Βίτσιο και το Θωμά Γεωργίου!

Με το καλημέρα του Καλλικράτη, το χωριό μας έμεινε με κλειστό το «Σταυρό» ένα μήνα με μία παλάμη(!) χιόνι. Δήμαρχε ο «μπαμπούλας» των ενστάσεων τελείωσε. Λίγες από τις χιλιάδες ευρώ που έφεραν τα Θεοδώριανα στο Δήμο, δώστε τες για τον αποχιονισμό του δρόμου. Τώρα ...όχι το καλοκαίρι

Και κάνα φράγκο παιδιά! Είπαμε η οικονομική κρίση χτυπάει αποκλειστικά τους φτωχούς...